

21st January 1965]

MR. SPEAKER: ஒரு செயல் துரோகம் என்று சொல்லலாம். “நீ ஒரு துரோகி, அவர் ஒரு துரோகி” என்று சொல்லக்கூடாது. That is a different thing. That sort of language would lower the dignity and prestige of the House and the dignity of proceedings of the House. This ought to be remembered by one and all irrespective of this or that party. I will go through the speeches made by one or two hon. Members yesterday and I will bring to the notice of the House what I feel. Meanwhile I request hon. Members not to use undignified words or unparliamentary words. People nowadays should not feel that using of undignified or harsh words or obscene words is a way of parliamentary practice. That ought to be put down first. They can express their opinion in any way they like. But they should do it strictly within the permissible limits of language. That ought to be there. If an hon. Member is attacked personally he has got every claim to plead that respectable words should be used. If one hon. Member goes on attacking another hon. Member personally it will be worse. May I request all hon. Members to-day, to-morrow or hereafter not to use unparliamentary words and not to make personal attacks. The particular action of an hon. Member could be criticised as “துரோகம்”. Nobody can find fault with it. But to say a particular Member is a “துரோகி” is not parliamentary. An hon. Member's personal conduct is not before the House for discussion. Therefore I will go through the speeches and look into the matter further.

The hon. Member Sri P. U. Shanmugham can now raise his point.

SRI P. U. SHANMUGHAM: I do not want to raise any point now.

MR. SPEAKER: All right. We will now take up the Third Supplementary Statement of Expenditure for 1964-65.

IV.—THIRD SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1964-65 GENERAL DISCUSSION.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிறகு மூன்றாவது முறையாக விரிவான மதிப்பீடுகளைச் சமர்ப்பித்து கிட்டத்தட்ட 38,40,00,000 ரூபாய்க்குக் கோரிக்கைகளைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன்பு வைத்து அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் ஏதாவது குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் ஒரு ரூபாய் குறைக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். அந்த ஒரு ரூபாயைக் குறைக்கக் கூட அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற மெஜாரிட்டியை வைத்து அனுமதியை ஒவ்வொரு முறையும் வாங்கிக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இதோடு சேர்த்து மூன்று முறை துணை மானியக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்காவது முறை கூட துணை மதிப்பீடு வரலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த மாதிரி அடிக்கடி துணை மானியக் கோரிக்கைகள்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

இந்தச் சபை முன் வருவதைத் தவறு என்று நினைக்கவில்லை. ஒரு விதத்தில் இந்தச் சபைக்கு அதிகச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்று கூடக் கருதுகிறேன். பிப்ரவரி மாதத்தில் பட்ஜெட் நிறைய வேறியது. ஜூலை மாதத்தில் ஒரு முறை, அக்டோபர் மாதத்தில் இரண்டாவது முறை, இப்போது ஜனவரி மாதத்தில் முன்றாவது முறையாக துணை மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். போகப் போக அதிகமான தொகைக்குத் துணை மானியக்கோரிக்கையை வைக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. பெரும்பாலான அளவுக்குப் புதிய பணிகளுக்குத் தேவைப்படுகிற கோரிக்கைகளாக இருக்கும். இப்போது நம்முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கும் அறிக்கைகள்கூட பெரும்பாலும் புதிய பணிகளுக்காகத்தான். ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்ட பணிகளுக்கு எதிர்பார்த்ததை விட அதிகச் செலவு ஆகின்றது வேறு பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்படாத புதிய பணிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள் வேறு. இப்படி இருப்பதால் இந்த விவாதத்திற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை.

இது ஒவ்வொன்றும் கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பட்ஜெட் மாதிரி ஆகிவிடுகிறது. கால் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் சபைக்குக்கிடைப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இதைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது இவ்வளவு விரிவான அளவிற்கு வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். அப்படி எதிர்பார்க்காதது என் தவறு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இனியாவது இம்மாதிரி துணை மான்யக் கோரிக்கைகளுக்குப் போதுமான அவகாசம் ஒதுக்க வேண்டும். ஒரு நாள் பூராவும் கூட போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். பொது விவாதத்திற்கே ஒரு நாள் வேண்டும். அநேகமாக எல்லாக் கோரிக்கைகளும் இதில் இடம் பெறுகின்றன. கிட்டத்தட்ட ஒரு பட்ஜெட் போல் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இதற்குப் போதுமான அவகாசம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று என் யோசனையை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையில் கேட்டிருக்கும் சில பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இனம் சட்டங்களை அமல்படுத்துவதற்காக வேண்டிய புதிதாக அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்று கோரிக்கையில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. 84,100 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகம் தேவைப்பட்டாலும் எடுத்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபணையில்லை. சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு எவ்வளவு காலமாகிறது? நிறைவேற்றப்பட்டது, 1963 செப்டம்பர் மாதத்தில் என்று நினைக்கிறேன். 1963 டிசம்பரில் ஜனாதிபதி சம்மதம் கிடைத்து விட்டது எல்லாவற்றிற்கும். ஆனால், இதுவரை அவற்றை அமல் நடத்தும் வேலை தொடங்கப் படவில்லை. இதன் காரணமாக, இனம்தாரர்களுக்கும் ரயத்துக்களுக்கும் சச்சரவு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 12 மாதங்களுக்கு மேலாகியும் அந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தக் கூடிய ஆரம்ப வேலைகளை எடுக்க முயற்சிகள் கூட எடுக்கப்படவில்லை.

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. அதற்காக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க அனுமதி கோரப்படுவதிலிருந்தே ஆரம்ப வேலைகள் கூட எடுக்கப்படவில்லை என்பது தெரிகிறது. இந்தச் சட்டங்களின்கீழ் பிறப்பிக்க வேண்டிய விதிகள் தயாரிக்கப்படவில்லை. அப்படி பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் இச்சபை முன் வைக்கப்படவில்லை. பிறப்பிக்கப்பட்ட பின் கூட சிறிது காலதாமதமாகும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னிடம் உள்ள தகவல்படி இந்த விதிகள் இன்னும் தயாரிக்கப்பட இல்லை. அதை அரசாங்கம் வெளியிட அதிகக் காலதாமதமாகும் என்று அஞ்சுகிறேன். இதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிடில் இந்தச் சட்டத்தை இயற்றுவதின் பலன் இல்லாமல் போய் விடும். காலதாமதம் ஆவதால், விதிகள் வருகின்றன, இதை அமல் நடத்துவோம் என்று எச்சரிக்கை செய்வதுபோல் இருக்கிறது. அதனால் இனம்தாரர்கள் நிலத்தில் உள்ள பொருள்களுக்கு என்னென்ன சேதங்களை விளைவிக்க முடியுமோ அவற்றை விளைவிக்கிறார்கள். சில இடங்களில் பலாத்கார முறை மூலம் ரயத்துக்களை அப்புறப்படுத்திவிட்டு நிலம் தன்னுடையது என்று உரிமை கொண்டாடும் நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு விடுகிறார்கள். விதிகள் பிறப்பிக்க காலதாமதம் ஆனாலும் ஒரு யோசனையை நான் அரசாங்கத்திற்குக் கூறுவேன். இந்தச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருக்கக்கூடிய தகவலை கலெக்டர்களுக்கும், ஆர்.டி.ஓக்களுக்கும் அறிவித்து ஒவ்வொரு இனம் பகுதியிலும் ரயத்துக்கள் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று பதிலாவது செய்யவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் இத்தகவலைக் கொடுத்தால் ரயத்துக்களுக்கு விஷயம் தெரிந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதைச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். விதிகளையும் துரிதமாக பிரசுரிப்பதற்கும் அமல் நடத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகிறது. இனியும் காலதாமதம் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதோடு விதிகள் பிறப்பிக்கத் தவறினால் தமிழ் நாட்டில் இனம் பகுதிகள் உள்ள பல கிராமங்களில் தகராறுகள் ஏற்படும், அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படும். அதற்குப் பதில் சொல்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, நாம் ஆட்சேபிக்க முடியாத பல துறைகளுக்குப் பெரும் தொகை கோரப்படுகிறது. அரசாங்க வாணிபத்திற்காக 21 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகக் கோரப்படுகிறது. மிஸலேனியஸ் பகுதியில் 57 லட்சம் கோரப்படுகிறது. விலங்கினப் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு கணிசமான தொகை கோரப்படுகிறது. இவை எல்லாம் ஆட்சேபிக்கக் கூடியவை அல்ல. இவ்வளவு தொகையையும் நாம் அவர்களிடத்தில் கொடுத்த பிறகு அந்தத் தொகையை நன்கு செலவு செய்து எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தத் தொகை அனுமதிக்கப்படுகிறதோ அல்லது எந்த நோக்கத்தைச் சொல்லி நம்மிடத்தில் இந்தத் தொகையை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்பது தான் என் கவலை. 1964 ஜனவரி மாதத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார்கள். பிறகு இதுதான் முதல் முறை என்று

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

நினைக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது, விலைவாசிகள் உயருகிறது என்று. திட்டத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சாதனைகளைப்பற்றியெல்லாம் பெருமிதத் தோடு பேசிவிட்டு தன் உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? "there is an undercurrent of uneasiness about the rise in prices of essential commodities" என்று கூறியிருக்கிறார்கள் பொதுவாக மக்கள் ரிடத்தில், விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் ஒரு பெரும் அதிருப்தி இருக்கிறது. அது சமூல் மாதிரி சமுதாயத்தில் இருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டப்பட்டிருந்தது. கவர்னர் அவர்கள் உரையைத் தயாரிப்பது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தான் அவர் யோசனைப்படித்தான் தயாரிக்கப்படுகிறது பின் பிப்ரவரியில்பட்டஜெட் பிரசங்கத்தில் முதல்அமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறினார்கள்? பிரசங்கத்தில் மூன்று பக்கம் விலைவாசிப் பிரச்சனை பற்றித்தான். விலைவாசிப் பிரச்சனை, உணவு தானியம் சம்பந்தமான கொள்கை இவைபற்றி புலனேஸ்வர் காங்கிரஸ் முடிந்து திரும்பி வந்த வேகத்தில் அவர்கள் ஒரு பெரிய கொள்கை அறிக்கை மாதிரி சமர்ப்பித்தார்கள், தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று. மத்திய அரசாங்கமும், ராஜ்ய அரசாங்கமும் சேர்ந்து விலை வாகியை ஒரு நிலைப்படுத்தவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும், இது மிகவும் அவசியமானது என்றும் உணருகிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு முதல் துணை மான்யக் கோரிக்கையில் சில விரைவுத் திட்டங்கள் வேண்டுமென்றும், விலைவாசியை ஒரே நிலையில் வைக்க நிண்ட காலத் திட்டமும், உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்க க்ராஷ்ப்ரோக்ராமை அமல் நடத்த வேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். என்னென்ன திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பின்னால் பார்க்கலாம். இரண்டாவது துணை மான்யக் கோரிக்கையில் விரைவுத் திட்டங்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, சிலவற்றிற்கு அனுமதி வந்து விட்டது, என்று கூறினார்கள்.

மூன்றாவது துணை மானியக் கோரிக்கை நம் முன் வந்திருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு காலம் பூர்த்தியாகி விட்டது. பலன் என்ன? இவ்வளவு தொகை அனுமதித்தோம், செலவு செய்தார்கள். 12 மாதம் நிர்வாகம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக 12 மாதங்களுக்கு முன் சொன்ன அந்த நிலையில் விலைவாசி இருக்கிறதா அல்லது 12 மாதங்களுக்குப் பின் விலைவாசி ஏறுகிற வேகமாவது சிறிது தணிந்திருக்கிறதா என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் கவனத்திற்கு என்னிடமிருக்கும் சில தகவல்களைக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அரசாங்கமே விலைவாசி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் தயார் செய்து வெளியிடுகிறார்கள். இந்தத் தகவல் சேகரிக்கும் முறை பற்றி தொழிலாளர் ஆலோசனைக்குழு பல ஆட்சேபணைகளைக் கிளப்பியிருக்கிறது. இதைத் தயாரிக்கக் கூடிய முறை சரி அல்ல. உண்மையிலே விலைவாசி அதிகமாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்க தயாரிக்கப்படுகிற புள்ளி உண்மை நிலையைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு பக்கத்தில்

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இருக்கட்டும். இவர்கள் தயாரித்திருக்கும் புள்ளிவிவரப்படி பார்க்கலாம். பிப்ரவரி மாதத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்த மாதத்தில் சென்னை நகரில் விலை வாசி புள்ளிவிவர நிலை 506 ஆக இருந்தது. ஜனவரி முதல் வாரத்தில் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு, இவ்வளவு திட்டங்கள் போட்ட பிறகும், நடவடிக்கைகள் எடுத்த பிறகும் என்ன விலை வாசிப் புள்ளி என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படுவீர்கள்—607 புள்ளி. 101 புள்ளிகள் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற விவரம். சர்க்கார் கொடுத்திருக்கின்ற விவரமே இவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் உண்மையில் என்ன நிலைமை என்பதை நாம் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஒரு வருட காலத்தில் எவ்வளவு வேகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கடந்த முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்த காலங்களில் எல்லாம் இவ்வளவு வேகமாக ஏறாத போது, இந்த 12 மாதங்களில் மட்டும் 101 புள்ளிகள் அளவுக்கு வேகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. கடந்த ஐலே மாதத்திலிருந்து எவ்வளவு வேகமாகத் திட்டங்களைப் போட அரசாங்கம் முனைந்ததோ அதிலிருந்து மிக வேகமாக விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணம் என்ன? விவசாயிகளுடைய உற்பத்திக் குறைவா என்றால் அதுவும் இல்லை பற்றாக்குறை இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல இதே சபையில் கடந்த ஆறு, ஏழு வருட காலமாக இதைப்பற்றித் தான் நாம் முக்கியமாக கவனித்து வந்திருக்கின்றோம். அப்படியிருந்தும் ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? அரிசியின் விலை மட்டுமல்ல, எல்லாப் பொருட்களின் விலையுமே இவ்வாறு தான் உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் கடந்த மூன்று மாத காலமாக எல்லாப் பண்டங்களின் விலைகளும் ஒரேயடியாக உயருகின்ற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்றாக உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அமைச்சர் களுக்கு மட்டும் தனியாக மலிவான விலைக்கு கிடைக்காதா என்று நினைக்கிறேன். அவர்களும் இந்தக் கூடுதல் விலை கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எந்தப் பொருட்களின் விலை குறைந்திருக்கிறது? முன்னால் எப்படியிருந்ததோ, அதைவிடக் கூடுதலாகத்தான் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதனின் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு என்னென்ன பொருட்கள் தேவையோ, புளி, மிளகாய் போன்ற எல்லாப் பொருட்களின் விலையும் உயர்ந்திருப்பதனால்தான் அனைவரும் இந்த சர்க்காரிடத்தில் வெறுப்படைந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் கூட, சமையலைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கே கவலையாக இருக்கிறது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏதோ காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினர் என்ற காரணத்திற்காக அதை அலட்சியப்படுத்தி விடுவதற்கில்லை; அல்லது ஏதோ மந்திரிசபையில் இடம் பெறவில்லை என்ற வருத்தத்தின் காரணமாக இவ்வாறு கூறுகிறார்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

என்று அமைச்சர்கள் இதை கவனியாது விட்டுவிடுவதற்கில்லை. வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்றும் ஒதுக்கிவிடுவதற்கில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : பேச்சு ஏதோ தடம் புரண்டு போகிறது. .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : யார் எவ்விதம் நினைத்திருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நேசாகச் சொல்லுகிறார்கள் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இந்த அளவுக்கு விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். எவ்வளவோ திட்டங்களைப் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறோம் என்று சொன்னபோதிலும், பயன் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஒரு பக்கத்தில் திட்டங்களை வேகமாகப் போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். அதே நேரத்தில் விலைவாசியும் வேகமாக வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. இது எப்படியிருக்கிறது என்றால் 'ஒட்டைக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டை தாழ்ப்பாள்' என்று சொல்வது போல, திட்டங்கள் போடுகிறோம் என்று சொல்லும் செய்கிறோம், அதே நேரத்தில் விலைவாசியின் வேகத்தையும் நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அரசாங்கத்தை யார் ஆதரிப்பார்கள்? எல்லோரும் வெறுக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள யாராவது அரசாங்கத்தை வாழ்த்துகிறார்களா? மொத்த வியாபாரிகளைப் பார்த்தால் அவர்களும் அரசாங்கத்தை சபிக்கிறார்கள், வெறுக்கிறார்கள்; அரிசி மில்காரர்களைப் பார்த்தால் அவர்களும் வெறுக்கிறார்கள், சபிக்கிறார்கள்; விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அவர்களும் அரசாங்கத்தைச் சபிக்கிறார்கள்; அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களும் தங்களுக்கு முதல் தடவையாகக் கொடுத்த பஞ்சப்படி போதாது. சமீபத்தில் மத்திய அரசாங்கம் பஞ்சப்படியை உயர்த்தியிருப்பது போன்று தங்களுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்தவேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை மோசமாக இருக்கின்றது என்று சொல்லி அவர்கள் அரசாங்கத்தைக் கண்டிக்க முன் வருகிறார்கள்; இதன் காரணமாக தொழில் தகராறுகள், வேலை நிறுத்தங்கள் முதலியவைகளும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. கிராமப்புறத்தில் இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் முதல் நகர்ப்புறங்களில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேரும், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள், பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், உணவுப் பண்டங்களை வாங்கி விற்கும் வியாபாரிகள், லாபம் அடிக்கக்கூடிய மொத்த வியாபாரிகள் இவ்வளவு பேர்களும் அரசாங்கத்தின் மீது தங்கள் அதிருப்தியைத்தான் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இத்தனை பேர்களுடைய அதிருப்தியையும், வெறுப்பையும், எதிர்ப்பையும் சம்பாதிப்பதற்கு அரசாங்கம்

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கழிந்த 12 மாதங்களாக முயற்சி செய்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து அரசாங்கத்தைக் கண்டிப்பதா, அல்லது பாராட்டுவதா, அல்லது அரசாங்கத்தின் மீது அனுதாபம் காட்டுவதா என்று புரியவில்லை. (குறுக்கீடு.) கனம் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பாராட்டுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுமென்றால் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கட்டும். ஆனால், நாட்டிலுள்ள மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதற்குத் தயாராக இல்லை, அவர்கள் மிகவும் கொந்தளிப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் வர்த்தகத்தை எடுத்து கட்டுப்பாட்டோடு நடத்த வேண்டும் என்று பல முயற்சிகள் எடுத்திருந்தும் கூட, அதற்குக் கெட்ட பெயர் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேயே சில வியாபாரிகளும், அதிகாரிகளும் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளோடு சேர்ந்துகொண்டு வேலை செய்கிறார்களோ என்று எண்ணவேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குச் சென்ற போது அங்கு விற்கப்பட்ட அரிசியைப் பார்த்தேன்; அதை இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறேன் . . (ஒரு பொட்டலத்திலுள்ள அரிசியையும், ஒரு பொட்டலத்திலுள்ள கோதுமையையும் சபைக்குக் காண்பித்தார்). இவை தான் அங்கு விற்கப்பட்ட அரிசியும் கோதுமையும் . . .

கனம் சபாநாயகர் : இது எப்போது விற்கப்பட்டது? . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சமீபத்தில்தான். அதாவது, சமார் பத்து தினங்களுக்கு முன்பு, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குச் சென்ற போது, அங்கு விற்கக் கொண்டிருந்தபோது இதை ஸாம்பிள் அரிசியாக எடுத்து வந்தது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவ்விதம் காட்டுவதை எல்லாம் அங்கு விற்கப்படுகிற அரிசி என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. விற்கப்படாத அரிசியைக்கூட இன்னின்ன இடத்தில் விற்கப்பட்டது என்று பலர் என்னிடம் வந்து காண்பித்தார்கள். மதுரையிலுள்ள அரிசியைக் கொண்டு வந்து அருப்புக்கோட்டையில் விற்கப்பட்ட அரிசி என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இம் மாதிரி சாம்பிள் அரிசி காட்டப்படுவதை வைத்துக்கொண்டு நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இளையாங்குடி கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் விற்கப்பட்ட அரிசிதான் இது, வேறு எதுவும் இல்லை. அரிசி மோசமாக இருக்கிறது, வாபஸ் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் சென்ட்ரல் ஸ்டோரில் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. காரணம், இவ்வளவு நஷ்டத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது என்ற நினைப்பில்தான் மோசமான அரிசியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் 21 கோடி ரூபாய் இதில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் எல்லோருக்கும் கவலை இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதைச் சொல்லுகிறேனே தவிர,

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

[21st January 1965]

வேறு ஒன்றுமில்லை. அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டுமே தவிர கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. அரசாங்கம் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்து அரிசி கொள்முதல் மேற்கொண்டும் கூட, இதைப் பார்த்து யார் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்? அரசாங்கத்திற்கே கெட்டபெயர் உண்டாக்கவேண்டும், அல்லது மந்திரிகளுக்கு கெட்டபெயர் உண்டாக்கவேண்டும் என்று யாராவது முயற்சி செய்கிறார்களா என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதே போன்று தான் திருச்சி ஜில்லாவிலும், மதுரை ஜில்லாவிலும் மோசமான அரிசியை விற்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் நஷ்டக் கணக்கிலாவது எழுதட்டுமே, அதையாவது பொறுத்துக்கொள்ளலாம். என் இம்மாதிரியான மோசமான அரிசி கிடைக்கிறது? விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லில் ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா? அல்லது பக்குவப்படுத்துவதில் ஏதாவது அசிரத்தை காட்டப்படுகிறதா? இதற்கு யார் காரணமாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் உண்மையான ஐந்தாம் படைகள், இந்த சமுதாயத்தின் ஐந்தாம் படைகள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசி கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்பது சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம். ஸ்டேட் ஃபுட் க்ரெயின் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கவேண்டும், அதற்கென்று 21 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும், அதற்கு மேலாகவும் ரூபாய் தேவைப்படும் என்றெல்லாம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவ்வளவு செய்தும் மக்களிடம் என் கெட்ட பெயர் வாங்க வேண்டும்? ஆகவேதான் இதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக தமிழ் நாட்டில் அரிசியினுடைய விநியோக நிலை சீராகவேண்டுமென்றால் முதலாவதாக கோளத்தில் அரிசியின் தேவை சரியாக வேண்டும். இதை நான் நமது முதலமைச்சர் அவர்களின் செல்வாக்கு மிகுந்த கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோள மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை அம் மாநிலம் ஒரு பற்றாக்குறை ராஜ்யமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு இடத்திற்கு பிற இடங்களிலிருந்து அரிசி போவது இயற்கை. திருச்சியில் ஒரு மூட்டை அரிசி 70 ரூபாய் என்றால், மதுரைக்குப்போகும்போது 90 ரூபாய் என்றாகிவிடுகிறது. திருநெல்வேலியில் 120 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. அதுவும் கடந்து கோள எல்லைக்குள் போகும்போது 200 ரூபாய் என்று விலை சொல்லப்படுகிறது. எந்த தேசபக்தியுள்ள வியாபாரியும் திருச்சியில் 70 ரூபாய்க்கு விற்க முன் வரமாட்டான். கூடுதல் பணம் கிடைக்கும் என்ற நினைப்பில்தான் தன்னுடைய நெல்லை விற்பதற்கு முயற்சி செய்வான். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும் என்றால் எனக்குத் தோன்றுகிற வழி, என்னுடைய சாதாரண பகுத்தறிவிற்கு எட்டுகின்ற வழி, கோளத்திற்கு ஸ்டார்ச்சுட்டரி

21st January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

யாக நெல் கிடைப்பதற்கான வழி செய்யவேண்டும் அது மட்டுமல்ல. தென் மண்டலங்களிலுள்ள ராஜ்யங்கள் எல்லாவற்றுக்குமே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் எல்லா ராஜ்யத்திலும் ஒழுங்கான ஒரு நிலைமை ஏற்படும். அதைச் செய்யாமல் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்காது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கும் நன்மையில்லை, கிராம மக்களுக்கும் நன்மையில்லை. நான் சொல்லுகின்ற வழியில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் ஏற்படும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு ஒரே மாவட்டத்தில்கூட பல எல்லைக் கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருக்கிறோம். இதற்கான செக் போஸ்ட்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னாலேயே சிலில் சப்ளை இலாகாவிற்கான நிதியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கோரப்பட்டிருந்தது. இப்போது பல அதிகாரிகளைப்போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள் என்ன? ஒரு கிராமத்திலிருக்கின்ற நெல்லை இன்னொரு கிராமத்திற்குக் கொண்டு போக முடியவில்லை. ஏதோ நகரத்தில் ரெயில்வே டிப்பார்ட்மெண்டிலோ அல்லது தபால் இலாகாவிலோ வேலை செய்யும் ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் கிராமங்களில் இருந்தால் அதிலுள்ள நெல்லைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியாத நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ஒரு மூட்டை கொண்டுபோகப்பட்டால் அது பிடிக்கப்பட்டு வழக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் லாரி லாரியாகக் கொண்டு போவதை யாரும் பிடிப்பதில்லை. இவ்வாறு இருந்தால் என்ன பயன் ஏற்படும்? திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை அதை ஒரு உபரி ஜில்லாவாக நினைத்து அங்கும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லா உபரி ஜில்லா அல்ல. இருக்கக்கூடிய விவரங்களை எடுத்துக் காட்டட்டும். எப்படி அது உபரி ஜில்லாவாகும்? காவிரி கரைகள் இருக்கும் பகுதிகளில் வேண்டுமானால் நெல் விளையலாம். புதுக்கோட்டை பகுதி இருக்கிறது, உடையார் பாளையம் தாலுகா இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நெல் விளைவதில்லை. இப்போது நாட்டிலே புயல் அடித்து சேதம் ஏற்பட்டு அதற்கு நிவாரணம் அளித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில்கூட புதுக்கோட்டையில் வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கோரிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் நெருக்கடியான சமயத்தில், சர்ப்ளஸ் என்று சொல்லி நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து மற்ற இடங்களுக்கு, ஜில்லாவிற்கு வெளியே அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியாக ஆகாது. பழைய புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு சொன்னால் போதாது. முசிரி தாலுகாவில் சம்பா நெல் நோய் ஏற்பட்டு உற்பத்தி காணாது என்ற பயம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போதைக் கப்போது இருக்கிற நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கோதுமை விநியோகமாவது சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால், நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டது எவ்வளவு? கோதுமை மில்களுக்கு எவ்வளவு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [21st January 1965]

வினியோகிக்கப்படுகிறது? மீதி இருப்பது எவ்வளவு? மில்களில் ஆரோக்கியமான முறையில் மைதா, ஸூஜி, ஆட்டா முதலியவை களைத் தயாரிக்க, ஒவ்வொரு ஜிலாவிலும் மில்கள் வைக்கப்பட்டும், அவைகளுக்கு கோதுமை வினியோகம் எப்படி இருக்கிறது, மக்களுக்கு எப்படி கிடைக்கிறது என்றால் ஒரு நகரத்திலாவது ஸூஜி, ஆட்டா, மைதா கிடைப்பதாக மக்கள் திருப்திகரமாகச் சொல்ல வில்லை. அதிலும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதும் மக்களுக்காகத்தானே செலவு செய்கிறோம். மக்கள் திருப்தி அடையாமல் இருப்பதில் என்ன பலன் இருக்கிறது, பிரயோசனம் இருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, அவர்களுடைய கொள்கையை மாற்ற வேண்டும், நடைமுறையை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இன்னும் புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் பேச சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் அதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்ப வில்லை. இருப்பினும் இதற்காக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டாலும், செலவு செய்து அவர்களுக்குப் பரிகாரம் கிடைக்க உறுதியாக இருக்கிறோம் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறி அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அது அவர்கள் இங்கு கூறிய அறிக்கையில் மட்டும் இருக்கக் கூடாது, அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளுக்குத் தக்க உத்தரவு கொடுத்து பாதிக்கப்பட்ட அவ்வளவு பேர்களுக்கும் பலன் அளிக்கக் கூடிய முறையில் நிவாரணத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போது அளிக்கப்படும் நிவாரணத்தில் இருக்கும் குறைகளைப் பற்றி என்னுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது பலர் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : நேரம் ஆகிவிட்டது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : எனக்கு எவ்வளவு நேரம் அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்?

கனம் சபாநாயகர் : எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அரை மணி நேரம் கொடுப்பீர்கள் என்று நினைத்தேன்.

கனம் சபாநாயகர் : எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இரண்டு நாட்கள் வேண்டுமானாலும் இதையே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் மற்றவைகளின் மீது விவாதிக்க நேரம் இருக்காது. அவ்வளவுதான்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் தீர்மானத்திற்கு நான் இடையூறு செய்ய விரும்பவில்லை. நான் சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டுமென்பதுதானே பிரச்சனை?

கனம் சபாநாயகர் : இதைத்தான் மூன்று தடவைகள் சொல்லியாகிவிட்டதே?

21st January 1965]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். ஒதுக்கப்படக் கூடிய தொகை நேரடியாக அவர்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும். தாரதம்மியப் படுத்துவதாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதன் காரணமாகத் தான் நடிகர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ஒரு லட்சம் ரூபாயை சர்க்கார் மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தும், அவர்கள் இராமேஸ்வரம் தீவில் சுற்றுப் பிரயாணம் போனபோது அங்கு உள்ளவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்து விடாதீர்கள், 10 ரூபாய் கொடுத்தாலும் எங்களிடத்தில் நேரேயே கொடுத்து விடுங்கள் என்று சுற்றி வளைத்துக் கூறினார்கள். அப்போது நான் அங்கே இருந்தேன். தனித்தனியாக விசாரித்த போதும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை என்றும் ஒரு வீட்டுக்கு 20 ரூபாயும், ஒரு வீட்டுக்கு 10 ரூபாயும் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடும் போது 30 ரூபாய், மேற்கொண்டு 10 ரூபாய் என்று சொன்னார்கள். ஏதாவது ஒரு தர்மஸ்தாபனம் புடவை அல்லது வேறு ஏதாவது வாங்கிக் கொடுத்திருந்தது என்றால் இதிலே 10 ரூபாய் பிடித்துக் கொள்கிறேன், 20 ரூபாய்தான் கொடுப்பேன் என்று அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது சரியல்ல. இன்னொன்று இராமேஸ்வரம் தீவில் என்ன தகவல் என்றால், 30 ரூபாய்க்கு கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு 20 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு, அதிலே சிலர் விழித்துக்கொண்டு 30 ரூபாய்க்கு கையெழுத்து போட்டிருக்கிறோம் 30 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று திருப்பிக் கேட்ட பிறகு 30 ரூபாய் கொடுத்தார்கள் அதிகாரிகள் என்பதாகும். சில பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளைப் போட்டு அந்த மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்குப் போய்ச்சேரும் முறையில் இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. KUNJAN NADAR : Mr. Speaker, Sir, I wish to bring to the notice of this House only one point regarding Kanyakumari district. Regarding procurement of paddy, the Governor's Address says " we may however have to follow a modified policy in regard to Kanyakumari district, which has a long open border with the Kerala State ". There is Kerala border touching it. Sir, the Government proposes to take all the paddy in Kanyakumari and introduce statutory rationing to all the people. That is the proposal now before the House. We have bitter experience with regard to the partiality and " special " treatment given to Kanyakumari people for a long time. Our bitter experience during the last two or three months shows that we deserve a lenient treatment, if at all a different treatment is to be accorded to our district.

Sir, the Kerala border is not touching Kanyakumari alone. The whole western border of Madras is Kerala border. The border is touching Tirunelveli, Coimbatore, Cumbum, Bodi, etc. In that case, why should there be a different treatment for Kanyakumari alone ? Sir, if all the paddy is taken from the producers, I have

[Sri A. Kunjan Nadar] [21st January 1965]

my own doubts whether the people of Kanyakumari would be incited for a revolution. The Collector was telling us the other day that they would go to every house, calculate their needs, and give them paddy to that extent and take away the rest of the paddy. I have no objection to their taking away all the paddy under a levy system and even increasing the quota. I am agreeable to that. My needs cannot be calculated by you, and your needs cannot be calculated by me. It will not be a democracy. Nobody would agree to that. The agriculturists will not be satisfied with ten ounces. He has got so many dependants and so many people to attend to his cultivation. He had to feed his labourers. All these requirements are there. If you are going to take all the paddy from the agriculturists, nobody would be prepared to part with his paddy. Even if the Collector or the Tahsildar goes, he will not give. Then you will have to take police. Then it will be a Police raj. My request is that you must resort to levy system and give no special treatment to Kanyakumari people.

With regard to Kerala border business, as pointed out by my friend Mr. Kalyanasundaram, you must put pressure on the Central Government to feed Kerala. Unless it is done, no amount of restriction is going to help us. We are developing a very bad psychology here. When we want National Integration, Emotional Integration and all that, we develop a bad psychology. If Kerala people see Tamilnad people, they will chop off their heads, because the Tamilnad people do not supply rice. I know the mentality of the Kerala people. When India is starving, we get rice from Australia, America and other parts of the world. When Kerala people are starving, we should not be on-lookers. We must give pressure on the Central Government to feed properly the Kerala people. When one day's ration is given in Kerala the black-market price is reduced by eight annas in Nagercoil.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Are we discussing the Kerala food situation here ?

SRI A. KUNJAN NADAR : No, Sir. I see India as a whole and not as Tamilnad. The Government are accusing some people for having parochial outlook with regard to demand for Dravidasthan and for having Dravidasthan mentality. The Minister is having that now.

The Government is anti-Kerala and anti-Indian. The Government often quote the Constitution as their Bible and speak of Democracy. But they are not respecting the Constitution. When they are not respecting the Constitution, why do they accuse others ? What moral authority have they got to accuse others that they are burning the Constitution. I am not speaking for joke. I want a fair treatment from the Government.

* திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணைமான்யக் கோரிக்கையில் ரூ. 38 கோடி கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. துணை மான்யக் கோரிக்கையில் பணம் கேட்கப்

21st January 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

படுகிறதே ஒழிய, இதை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்பதற்கு சரியான விவரங்கள் தருவது கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள், உணவு வர்த்தகத்திற்காகத்தானே இந்த தொகை கோரப் படுகிறது, பிறகு திரும்பித் தானே வரப்போகிறது, அதற்காக விவரங்கள் சொல்லப்பட வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கலாம். இருந்தாலும் கூட, எப்படி அதைச் சரிக்கட்டுவது என்பதற்கு விளக்கங்கள் இருக்கவேண்டும். அவை கிடையாது. அது மாத்திரமல்ல. அரசாங்கம் 4 லட்சம் டன் இருப்பு வைப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4 லட்சம் டன் அல்ல, 6 லட்சம் டன் கூட இருப்பு வைக்கவேண்டியதுதான். ஆனால், இருப்பு வைக்கக் கூடிய அரிசி கெடாமல் நல்ல முறையில் இருப்பதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அது இதுவரையில் கிடையாது. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்பாக நியாய விலைக் கடைகளிலே அரிசி விற்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்தோம். எப்பொழுதோ சேகரித்து வைத்திருந்த அரிசி கெட்டுப்போய், மக்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூட முடியாத நிலையிலே கடைகளில் இருந்ததை நாம் பார்த்தோம். நல்ல முறையில் அரிசியைப் தயார் செய்து அதைத் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை முதலில் செய்வது மிகவும் நல்லது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அங்கே கொள்முதல் செய்வதிலே பல கோளாறுகள் இருந்துகொண்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஒரு சில பெரிய வியாபாரிகள் அங்கே மொத்த வியாபாரிகளாகத் தோந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு சங்கமும் அதிலே ஒன்றாகச் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு மூட்டை நெல் வாங்கக்கூடிய விலை ரூ. 33.90 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தம்கூட நெல் ஈரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி ரூ. 30.54 தான் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஈர நெல் என்று சொல்லி மூட்டைக்கு 7 கிலோ அதிகமாக வைத்துக் கூட்டி வாங்குகிறார்கள். ஏழை விவசாய மக்கள் எப்படி எடை போடுகிறார்கள், எந்த வகையிலே நெல்லை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது தெரியாத நிலையில், மற்றபடி இதர வியாபாரிகளும் இல்லாத காரணத்தினால், எப்படியாவது எடுத்துக்கொண்டு பணத்தைக் கொடுத்தால் போதும் என்ற நிலையிலேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், ரூ. 33.90 என்று சர்க்கார் விலை நிர்ணயித்தம்கூட, ரூ. 30.54 தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் 7 கிலோ நெல் அதிகமாக எடையிலே கூட்டிக் கொள்கிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் ஏழை விவசாய மக்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 5, 6 குறைவாகக் கிடைக்கிறது. நிலைமை இப்படி இருந்தால், எப்படி ஏழை விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு முன் வருவார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது போன்ற கோளாறுகளை முதலில் களைய வேண்டும். மொத்த வியாபாரிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஈர நெல்லுக்கு 2 கிலோ கூட்டி எடுத்துக்கொள்வதில்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [21st January 1965]

தவறு இல்லை. சர்க்கார் நிர்ணயித்த நியாயமான விலைக்கே நெல்லை அவர்கள் வாங்க வேண்டும் என்று தனியாக ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால்கூட மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

இப்பொழுது ஒரு மூட்டை நெல் விலை ரூ. 33.90 என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூட்டை நெல் சேர்த்தால், கிட்டத்தட்ட 68 படி, 70 படி அரிசியாகிறது. இந்த சர்க்கார் அரிசிக்கும் விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்; ரூ. 73.50 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மூட்டை நெல் சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைப்படி ரூ. 68 ஆகிறது. அந்த நெல்லை அரிசியாக்கு வதற்கு ஒரு மூட்டைக்கு ரூ. 2 வீதம் வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, ரூ. 72 தான் ஆகிறது. ஆனால் அரிசி விலை ரூ. 73 சொச்சம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 64 படிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 70 படி சுமார் அதில் அரிசி ஆகிறது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலையிலே கூட ஒரு மொத்த வியாபாரிக்கு ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 5, 6 லாபம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே, ஏழை விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு ரூ. 5 விலை குறைவாகக் கிடைக்கிறது. வியாபாரிகள் இந்த லாபத்தையும் சேர்த்து ஒரு மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 7, 8 லாபம் அடித்துக்கொண்டு போகிறார்கள் இதிலே. இந்தப் பணமெல்லாம் ஏழை விவசாய மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். உணவு தானியம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு நல்ல வசதி செய்து கொடுத்தால், விவசாயிகள் கடம்ஷ் இல்லாமல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள். அது மாத்திரமல்ல. உற்பத்தி செய்வதிலே பல வியாபாரிகள் ஈரமாகவே உற்பத்தி செய்து அதை கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், இதர வியாபாரிகளுக்கும் அப்படியே கொடுக்கிறார்கள். இதுபோன்று ஈரமாக உற்பத்தி செய்வதால், அதை எவ்வளவுதான் காப்பாற்றி வைத்தாலும் கூட, நீண்ட நாட்களுக்கு, 90 நாட்களுக்கு மேல் நல்ல அரிசியாக இருக்க முடியாது. வீடுகளில் சொந்த உபயோகத்திற்காக, குடும்பத்திற்குத் தயாரிக்கப்படும் அரிசிகூட 6 மாத காலத்திற்குத்தான் இருக்கும். பிறகு அதை மறுபடியும் நல்ல முறையில் சுத்தப்படுத்தினால்தான், மேற்கொண்டு தொடர்ந்து நல்ல முறையில் இருக்கும். சர்க்கார் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அரிசி 90 நாட்களுக்கு மேல் நல்ல முறையில் இருக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம் நல்ல முறையில் அரிசியை உற்பத்தி செய்யாததுதான். கொள்முதல் செய்யக் கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு சரியான முறை தெரியாது. சரியான அரிசிதானா, நல்ல அரிசிதானா, எத்தனை நாட்களுக்கு அந்த அரிசி தாங்கும் என்று பார்த்து வாங்கினால் தான் நல்லது. இவ்வளவு பணத்தை செலவழித்து, கொள்முதல் செய்து, இருப்பு வைத்து, அதை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் கொடுக்கவில்லை என்றால், பணத்தை வீணாகச் செலவழித்த காரியமாகப் போய் விடும். பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய அரிசி நல்ல அரிசியாக இருக்கவேண்டும், சரியான முறையில் காப்பாற்றி வைக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அரிசி கெட்டுப் போகாமல் நன்றாக இருக்கும்.

21st January 1965] [திரு. எஸ். முருகையன்]

வட ஆற்காடு மாவட்டம் மூன்று ஆண்டு காலமாக தொடர்ந்து உணவு உற்பத்தியில் முதல் பரிசு பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும், இன்னும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாக்கேஜ் ஸ்கீமை அமலுக்குக் கொண்டுவராமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் தஞ்சாவூர் மாவட்டம்தான் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாவட்டம் என்று நினைக்கலாம். அப்படி அல்ல. தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டு காலமாக வட ஆற்காடு மாவட்டம் உணவு உற்பத்தியில் முதல் பரிசு பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அங்கு பாக்கேஜ் ஸ்கீமை ஆரம்பித்தால் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இது போன்ற திட்டங்களின் பலனை அங்கு இருக்கும் மக்கள் நல்ல முறையில் அடைந்து, இன்னும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்வார்கள்.

மேலும், இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கிணறு வெட்டுவதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வசதி உள்ளவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்கிறதே தவிர, ஏழை விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் கிடைப்பதே கிடையாது. சர்க்கார் திட்டப்படி இரண்டு ஏக்கர்களுக்கு அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்த உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு கிணறு வெட்டிக்கொள்ள அவர்களுக்கே வசதி இருக்கும், அல்லது வேறு யாரிடமாவது கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டிக்கொள்ளலாம். எங்களுடைய மாவட்டத்தில் 50,000 கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு, சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒரு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லாத காரணத்தினால், கிணறு வெட்டாமல் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு உதவி அளிப்பதற்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர், அதற்கு மேற்பட்டு இரண்டு ஏக்கருக்கு உள்ளாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்ட பணம் கொடுத்து உதவி செய்து நல்ல முறையில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால், உற்பத்தி இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்கக்கூடிய நிலைமை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாம் முறையாக இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை நமக்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இதிலே அதிகமாகப் புதிய திட்டங்களுக்கு நாம் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறும்பொழுது, அவசியத்தையும் அவசரத்தையும்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [21st January 1965]

உணர்ந்து சர்க்கார் இந்தத் துணை மானியத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்குறித்து நாம் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

முக்கியமாக இதிலே இடம் பெறுவது உணவுப் பிரச்சனை. உணவு தானியங்களைத் தேக்கி நல்ல முறையிலே விநியோகம் செய்வதற்காக அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இதை சென்னை நகர மக்கள் வாசுவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் விவசாய மாவட்டங்களாக இருக்கிற மாவட்டங்களில் அரிசி சலபமாகக் கிடைக்கலாம். அவர்களை நோக்கி இருக்கும் சென்னை நகர மக்களுக்கு இது முக்கியமான பிரச்சனை. இதை இன்னும் சரிவர, செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினால், ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். நல்ல ரகமான அரிசியை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நல்ல அரிசி கொடுத்துக்கொண்டும் இருக்கிறோம். இங்கே கூட ஒருசில நாட்களுக்கு முன்னால் நல்ல அரிசி கிடைக்காமல் மக்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டார்கள். நாம் பணம் கொடுத்து வாங்கும்பொழுது, நல்ல நெல்லை வாங்கித் தேக்கி வைத்து, அதை நல்ல முறையில் பராமரித்து மக்களுக்கு விநியோகித்தால், மக்கள் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுவார்கள். நாம் இன்றைக்கு கார்ப்பொரேஷன் என்று ஒன்றை ஆரம்பித்து, 4 லட்சம் டன் இருப்புக்கட்டி வைத்து, பஞ்ச காலத்திலும் மற்றும் நெருக்கடி நேரங்களிலும் மக்களுக்கு உணவு விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப் படும்பொழுது, அதைத் தக்க முறையிலே பராமரிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். மட்ட ரகமான அரிசிக்குப் பல காரணங்களை இங்கே கூறினார்கள். அவசரம் அவசரமாகத் குருவை நெல்லை வாங்கி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆவடி டெப்போ விவிருந்து வந்த அரிசியில் புழுக்கள் நெளிந்துகொண்டிருந்தன என்று சொன்னார்கள். ஆகவே வருங்காலத்தில் இத்தகைய குறைகளை எப்படித் தவிர்க்கலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அரிசியாகத் தேக்கினால் 6 மாதங்கள்தான் தேக்க முடியும். நெல்லாகத் தேக்கினால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இருக்கும். அதற்குப் பிறகும் வைத்திருந்தால் பூச்சி புழுக்களால் தாக்கப்பட்டு அரிசி வினாகிப்போகிறது. ஆகவே நியமிக்கப்படுகிற ஆபீசர்களுக்குக் கடுமையான உத்தரவுகள் போட்டு, 6 மாதத்திற்குள் அப்போதைக்கப்போது ஸ்டாக்கை மாற்ற வேண்டும், அப்படியில்லாமல் வருஷக் கணக்கில் தேக்கி வைத்து இறக்கை முளைத்த பூச்சிகள் வரும்பொழுது அவற்றை வெளியே விட்டால் அதற்குப் பொறுப்பு அந்த அதிகாரிகளே என்ற ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதித்தால், அவர்களும் பயபக்தியோடு அடிக்கடி தரம் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து நல்ல முறையில் அதைப் பராமரிப்பார்கள். தானியக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்காக நாம் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்க முன்வந்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பொரேஷனால் கட்டப்பட்ட கிடங்குகள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களால் கட்டப்பட்ட கிடங்குகள் முழு அளவுக்குப் பயன் படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

21st January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சில சமயங்களில் பயன்படுத்தப்படாமலே இருக்கின்றன என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி புள்ளி விவரம் எடுத்து, கிடங்குகள் வசதி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்து, அதற்கு மேல் எவ்வளவு தேவைப்படும் என்று யோசித்துப் பார்த்து அதை அமல் நடத்துவது மிகவும் அவசியம்.

சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், 500 குடும்பக் காட்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று வைத்தால் நல்லது. இப்பொழுது 900 முதல் 1,500 காட்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று கொடுத்து வருகிறோம். 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை என்று வைத்து, அதுவும் முடிந்த வரையில் குடி இருக்கிற இடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே இருக்கும் படிச் செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஒரு நாள் வாங்கத் தவறிவிட்டால், மறுநாள் போய் வாங்கலாம் என்றிருக்கிறது. அது கஷ்டமாக இருக்கிறது. சென்னை நகரிலே பணக்கஷ்டம் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடன் வாங்கியாவது எப்படியாவது அரிசி வாங்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயத்தத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அணா, இரண்டணா வட்டி கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மக்களின் கஷ்டத்தை மனதில் கொண்டு எந்த நாளில் வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம் என்ற அளவில் வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அதுபோன்றே ஹோல்ஸேல் மெர்ச்சண்டைகள் நியமித்திருக்கிறோம். 8 டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர், 10 டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர் என்று வைத்திருப்பது சரியல்ல. மூன்று டிவிஷன்களுக்கு ஒருவர் என்று வைத்தால் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில் மற்றொரு முக்கிய பிரச்சனை பால் பிரச்சனை. மாதவரம் மில்க் காலனியிலிருந்து பால் சப்ளை செய்கிறார்கள். அங்கிருந்து ஒரு நாளைக்கு ஒரு உத்தரவு வருகிறது. இந்த மாதம் 5 பாட்டில்கள் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அடுத்த மாதம் 4 தான் கொடுப்போம் என்கிறார்கள். அப்புறம் ஒரு பாட்டில்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி சப்ளை படிப்படியாகக் குறைகிறது. இந்த மாதவரம் பால் பண்ணையை நாம் கடுமையாகப் பரிசீலனை செய்வது நல்லது. 1963-64-ல் ரூ. 26 லட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இன்றைக்கு சென்னையில் 50, 60 டெப்போக்கள் வைத்தும் 15,000 பேர்களுக்குத்தான் பால் கொடுக்க முடிகிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது மாதவரத்தில் உட்கார்த்து கொண்டு அடையாரில் உள்ளவர்களுக்கு ஏன் பால் கொடுக்க வேண்டும்? அருகாமையிலுள்ளவர்களுக்கு முதலிலே பால் கொடுத்துவிட்டு, அப்புறம் மற்ற இடங்களுக்கு விஸ்தரித்துக்கொண்டு போகலாம். 4,000 மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு 20 லட்சம் பேர்களுக்கு பால் சப்ளை செய்ய முடியுமா? ஆகவே இந்த விநியோகத்தை சற்று சீர்துக்கிப்பார்த்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால் தருகிறோம் என்று முதலிலே ஆசை காட்டிவிட்டு, சில நாட்களுக்குப் பிறகு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், பால்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [21st January 1965]

காரணம் நம்மை நம்பி வரமாட்டேன் என்கிறான். “திரும்பவும் அங்கே பால் கிடைத்தால் நீங்கள் அங்கேதான் வாங்குங்கள்” என்று சொல்லுகிறான். இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இன்று சென்னை நகரம் இருக்கிறது. வட சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொடுக்கட்டும். தென் சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் உரூரிலோ அல்லது அடையாற்றிலோ ஒரு பால் பண்ணையை அமைத்து விநியோகம் செய்தால் நல்லது. சராசரி 1.9 அவுன்ஸ் பால்தான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ஒரு அவுன்ஸ் பாலைப் பெறுவதற்கு இவ்வளவு அவதி என்று சொன்னால், இந்தப் பால் விநியோகத்தைக் கவனித்து, அருகாமையில் இருக்கிற இடங்களுக்காவது ஒழுங்காக விநியோகம் செய்ய முடியுமா என்று பார்ப்பது மிகவும் அவசியம்.

பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதற்காக ரூ. 26 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இப்படி துணை மானியத்தில் கொடுக்கும்பொழுது இந்தப் பணம் அவர்களுக்கு ஒழுங்காகப் போய்ச் செருகிதா, சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்கள் இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனவா என்று நாம் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி போன தடவை அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்தில் கேட்டபொழுது, துணை மானியத்தில் ஒதுக்கின தொகையைப் பயன்படுத்த முடியாமல் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு சில லட்சங்களை என்று தெரிய வந்தது. இன்றைக்கு 100-க்கு 50 பேர்களுக்குத்தான் நம்மால் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடிகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது அந்தப் பணத்தைக் காலாகாலத்தில் கொடுப்பது நல்லது. “நீங்கள் இப்படி இரண்டாவது, மூன்றாவது துணை மானியக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கினால் காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது, அதற்குள்ளே பையன்கள் பரிட்சை முடிந்து விட்டிருச்சுச் சென்று விடுகிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆண்டுக்கு இரு முறை, மும்முறை இவ்வாறு சப்ளி மெண்டரி பட்ஜெட்டில் கொடுப்பதைவிட, செலவுகளை முன் கூட்டியே யோசித்து வரவு செலவுக் கணக்கிலேயே அதிகம் கொடுக்க முடியாதா என்று பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவு பையன்களுக்குத்தான் நாம் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முடியும் என்று முன் கூட்டியே நிர்ணயம் செய்வதால், இப்படி துணை மானியக் கோரிக்கையில் கொடுக்கும் ரூ. 20 லட்சம் அல்லது ரூ. 25 லட்சத்தையும் சேர்த்து வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கொடுத்தால் நல்லது. இப்படிச் செய்தால் மார்ச் மாதம் வரையிலும் காத்திருந்து “கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ” என்று அல்லல் படாமல், ஆகஸ்டிலேயே பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆகவே இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறிக்காக கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இங்கே ஒரு சிறிய யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் பிளீடிங் மெட்ரஸ் நெசவாளர்கள் அதிகம். அமெரிக் காவில், அதிலும் குறிப்பாக நியூயார்க்கில் இதற்கு அதிக மோகம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் நேரில் சென்று பார்த்த பொழுது அமெரிக்கா நாடு முழுவதிலுமே இதற்கு கிராக்கி இருக்

21st January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கிறது என்பது தெரியவந்தது. நம்முடைய சென்னை நகரம் அன்றையச் செலாவணியைத் தேடித்தருவதில் பங்கு கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பெருமிதம் அடைகிறேன். அதிலும் எங்கள் தொகுதியிலிருந்து இது அனுப்பப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். அங்கே இருப்பவர்கள் கொடுக்கும் எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு, இவ்வளவுதான் அங்கே விற்க முடியும் என்று சொல்லி ஏதோ 2, 3 மாண்புபொலிஸ்டுகளுக்கு மட்டும் சலுகைகள் கொடுத்து, புதிதாக வருகிற நெசவாளிகளைச் சேர்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெட்டர் ஆப் கிரெடிட் வாங்கி வைத்திருந்தும், அனுப்ப முடியாது என்று சொல்லி முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள். அதிகமாக அனுப்பினால் நம்முடைய செல்வாக்கு குறைந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் மத்திய அதிகாரிகளுக்கு சென்னை நிலைமையைப்பற்றி நன்கு தெரியாது. ஆகவே ஓரளவுக்கு அனுப்புவது நல்லதுதான் என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே சென்னையில், சென்னை சர்க்கார் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அதிகமாக அனுப்ப வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதை ஓரளவு மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் மாண்புபொலிஸ்டிக் முறையைக் குறைத்து, புதிய சிறிய வியாபாரிகளுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது கொடுத்து, பரவலாகச் செய்து அந்த வகையில் சமதர்மத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற இந்த மூன்றாவது துணைமாளியக் கோரிக்கையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். துணை மாளியக் கோரிக்கைகள் இன்றியமையாத ஒன்று என்றாலும் கூட, காலத்தில் செய்ய வேண்டியதை, காலத்தில் செய்யாத காரணத்தினால் நிவாரணம் அளிப்பது காலங்கடந்ததாகப் போய் விடுகிறது. திடீரென்று ஏற்படும் செலவுகளும் முன்கூட்டியே தெரியாது என்றாலும், அதற்கென்று மொத்தமாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கிவைத்து இருந்தால் நலமாகப் போயிருக்கும். சாதாரணப் பஞ்சாயத்துக்களிலேயிருந்து, வீடுகளில் கூட வரவு செலவுக் கணக்கில் இன்றியமையாதவைகளுக்கு என்று ஒரு சிறு தொகை ஒதுக்குவதுதான் சாதாரண வழக்கம். அரசாங்கத்திலே அப்படி இல்லாமல், செலவு செய்த பிறகும், எதிர்பார்க்கப்படுகிற செலவு என்றும் அடிக்கடி இப்படித் துணைமாளியக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. தேவையில்லை, அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஓர் சில காரியங்களை, திட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு முன்கூட்டியே சொன்னால் அதிகச் செலவாகி விடுமோ என்று திட்டங்களை மட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, எட்டிலே நிறைவேற்றி, புதுப்பணியாக்கி அதைத் துணைமாளியமாகக் கொண்டுவருவது என்பது சம்பிரதாயமோ என்னவோ என்று கூடத் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது சபைமுன் இருக்கின்ற

10-30
a.m.

10-30
10-40
a.m.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

கோரிக்கைகளில் கனம் முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டிருப்பது, “பெரும்பாலானவை கடந்த மூன்று மாதங்களில் அரசாங்கம் அனுமதித்த ‘புதுப்பணித்’ திட்டங்கள் பற்றியவையாகும்” என்பதுதான். இவைகளிலே புதுப்பணிகள் என்ன? ராமேசுவரத்தில் ஏற்பட்ட புயல் தவிர, வேறு என்ன என்று புரியவில்லை, ராமேசுவரத்தில் ஏற்பட்ட புயல் மட்டுமன்றி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கிப் பகுதிகளில் அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், அவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் கானேன். கீழ்க்கடல் ஓரம் என்று தான் இருக்கிறது. அந்தக் கடல் பகுதி பூராவும் கவர்னர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அமைச்சருக்கும் தெரியாமல் இருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. அதிலும் கனம் வெங்கட்டராமன் அவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள பகுதிகளை அவர்களே போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே பட்டுக் கோட்டை அரந்தாங்கிப் பகுதிகளைப் பற்றி எதுவும் கானேன். ராமேசுவரத்தில் பாதிக்கப்பட்டது போலவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் புதுர் என்னும் ஊர் மணல் மேடு இட்டு அழிந்து போய் இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இங்கே இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். ஆனால், ராமேசுவரமும், தனுஷ்கோடியும்தான் காணப்படுகின்றன.

அதோடு கொடுக்கப் படும் பணம் நல்ல வகையில் செலவழிக்க வழி வகை செய்யப் படுவேண்டும். இதுபற்றி காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பணம் ஒதுக்குவது தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முறையாகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். திட்டங்களுக்காகவும் பணங்கள் ஒதுக்கப் படுகின்றன. ஏற்படும் பலன் என்ன, பலன் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு சில உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும். கூட்டுறவைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு தானிய இருப்பு வைக்கும் திட்டத்தை ஒட்டி கிடங்குகளைக் கட்டும் திட்டமொன்றையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காக ரூ. 160 லட்சம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே சர்க்கார் கிடங்குகளில் தானியங்களை வைக்க கட்டடம் கட்டப் போகிறார்கள். நாட்டிலே பஞ்சத்தைப் போக்க அதிகம் பொருள்களை சேமித்து வைக்க வேண்டியதும் அவசியம் தான். ஆனால் சாதாரணமாக குடியானவர்கள், தங்களிடம் உள்ள நெல்லை ஆடியில் ஒரு காய்ச்சலும், தையில் ஒரு காய்ச்சலும் போட்டு சேமித்து வைப்பார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தில் மொத்தமாக வாங்கி, காற்றோட்டம் கூட இல்லாத கிடங்குகளில் மாதக் கணக்கில் அடைத்து வைத்துவிட்டு, பஞ்சம் ஏற்படும் காலத்தில் நெல்லை வெளியிலே எடுத்துப்பார்த்தால், அது கெட்டுப் போயிருக்கும். மேலும் கட்டும் கட்டடங்களுக்கு நிலம் எப்படி வாங்குகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு உதாரணம் மட்டும்

21st January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப்பொழுது கட்டடங்கள் கட்டப் படுகின்றன. அந்தக் கட்டடங்களுக்கு நிலம் ஒரு ஏக்கர் 10,000 ரூபாய் என்றும், அதற்கு நஷ்டஈடு ரூ. 1,500 என்றும், ஆக ஒரு ஏக்கர் ரூ. 11,500 என்று 150 ஏக்கர் நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்து இருக்கிறார்கள். அதே இடத்தில் அதற்குப் பக்கத்தில், கெஜட் ஆபீசர்கள் வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் 12 ஏக்கர் நிலத்தை 42,500 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது 21—12—1964-ம் தேதியில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் கிடங்குக்கு வாங்கும் நிலம் ஒரு ஏக்கர் ரூ. 11,500. ஆனால் அதற்கு அருகாமையில், கெஜட் ஆபீசர்கள் வீடுகட்ட 12 ஏக்கர் ரூ. 42,500 என்று வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போல அங்கே ஜெயில், மெடிகல் காலேஜ் இவற்றிற்கும் நிலம் வாங்கப்படுகிறது. சர்க்கார் பணம் என்றால் வரவு செலவு கிடையாதா? 12 ஏக்கர் 42,500 ரூபாய் என்றால், கிட்டத்தட்ட 3,500 ரூபாய் ஒரு ஏக்கர் என்று தனிப்பட்டவர்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், சர்க்காரிலே ஏக்கர் 11,500 ரூபாய் என்று வாங்குகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போலத்தான் திருவரங்குளத்தில் ஸ்டேட் ஸ்டீல்பார்ம். அதைப் பற்றி சென்ற தடவைகூட நான் எடுத்துச் சொன்னேன். . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படிப் பேசும்போது அமைச்சர் சொந்தக்காரர் என்று சொன்னீர்கள், நான் விசாரித்ததில் அது சரியில்லை என்று தெரிந்தது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அதே போல இந்த சம்பவத்திலும் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அங்கத்தினர் முன்பு சொன்னதை வைத்து நான் அப்புறம் விசாரித்தேன். ஆனால் அவர் ஒரு ரெட்டியார் என்று தெரிந்தது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் அப்பொழுது சொன்னது என்ன?

கனம் திரு. பக்தவத்சலம்: அமைச்சர் ராமையாவிடமிருந்து சொந்தக்காரர் என்று சொன்னீர்கள். அதைப் பின்னால் விசாரித்ததில், அவர் ஒரு ரெட்டியார் என்று தெரிய வந்தது. ரெட்டியாருக்கும், தேவருக்கும் என்ன உறவு? ஒருக்கால் கலப்பு மணம் என்று ஏதாவது இப்பொழுது குற்றச் சாட்டை சொல்வீர்களோ என்னவோ.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நான் சொன்னதை அப்பொழுதும் முதலமைச்சர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, இப்பொழுதும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நிலம் வாங்கப் போட்ட கமிட்டியில் அமைச்சர் சொந்தக்காரர் இடம் பெற்று இருக்கிறார் என்று

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

சொன்னேனே தவிர, அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரருடைய நிலம் என்று சொல்லவில்லை. கலப்பு மணமோ என்னவோ, அது எப்படி எப்படியோ இருக்கலாம். இங்கே நான் சொல்ல வந்தது என்ன வென்றால், ரூ. 11,500 ஒரு ஏக்கர் என்று வாங்குவதற்கு அது யார் வீட்டுப் பணம்? அதை யோசிக்க வேண்டாமா? தனியார் துறையில் குறைவாக வாங்கியிருக்கிறார்களே. சர்க்கார் பணம் ஏன் விரயம் ஆகிறது? இன்னும் ஆஸ்பத்திரிக்காகவும், ஜெயிலுக் காகவும், வீடு கட்டுவதற்காகவும், மெடிகல் காலேஜுக்காகவும் இப்பொழுது நிலத்தை வாங்க இருக்கிறார்கள் சர்க்கார். அதற்கும் இந்தத் தொகை கொடுத்தால் ஏறத்தாழ அறுபது லட்ச ரூபாய் சர்க்கார் பணம் விரயமாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே இன்னும் பல மானியக் கோரிக்கைகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் டெபுடி செக்ரடரியாக இருந்த ஒருவரை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக ஆக்குவதற்கும், சாமான்கள் வாங்குவதற்கும், மற்ற செலவுகளுக்காகவும் ஏறத்தாழ ரூ. 1,31,300 இந்த மானியத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு டெபுடி செக்ரடரியை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் என்ன? அப்படி உயர்த்தப்படும் காரணத்தால் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்படவேண்டுமா என்பதைத் தயவு செய்து யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதைப் போல பல இனங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், அதனைப் பற்றியெல்லாம் இப்பொழுது எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை என்ற காரணத்தால் என் உரையை நான் விரைவில் முடிக்க விரும்புகிறேன்.

வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு இந்த மான்யத்திலே நிதி கேட்டிருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டுபிடிக்கத் தான் வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால், வரியை ஏய்த்தவர்கள் யார் யார் என்ற பட்டியல் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. 'வரி ஏய்த்தவர்களைப் பிடித்தார்கள்', 'திடீர் என்று பிடித்தார்கள்', 'பூஜை அறையில் இருக்கும்போது பிடித்தார்கள்', 'சேலைக்குள்ளிருந்து கணக்குகளை எடுத்தார்கள்' என்ற செய்திகள் வருகின்றன. எங்கே? யாரிடத்தில்? எப்போது? என்றால், விரைம் வராது. ஏன் வரவில்லை? வராதுதற்குக் காரணம் என்ன? தயவு செய்து அதையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வரி கொடாமல் ஏய்க்கிறவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக திரு. ராயப்பா அவர்கள் தலைமையில் ஒரு ஸ்க்வாட் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அது திடீரென்று கலைக்கப்பட்டிருப்பதாக சமீபத்தில் கேள்விப்பட்டேன். ஏன்? என்ன காரணம்? அந்த ஸ்க்வாட் சரியாக வேலை செய்யவில்லையா? அல்லது செய்த வேலை அதிகமாகப் போய்விட்டதா? திடீர், திடீர் என்று பிடிக்கிறார்கள், அதனால் கௌரவமான வியாபாரிகளைப் பாதிக்கும் என்று சொல்கிறார்களா? கௌரவமான வியாபாரிகள் என்று இந்த சர்க்கார் கருதினால், என்

21st January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அரசாங்கமே தனியார் துறையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? வியாபாரிகளிடத்தில் நம்பிக்கை இருந்தால், அவர்களை நாணய மானவர்கள் என்று அரசாங்கம் கருதினால், ஏன் அவர்களுடைய தொழிலை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்யும் காரியமாவது சரியாக இருக்கிறதா?

உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். எங்க ளுடைய திருச்சி மாவட்டத்தை 'உபரி' என்ற இனத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவே அந்த மாவட்டத்தில் பஞ்சம் வருமோ என்ற பயம் அங்குள்ளவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதே அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஊரில் இருக்கும் நெல், சர்க்கார் கொள்முதலுக்குப் போய்விட்டால், விவசாயிகள் நிலை என்ன ஆவது? இருக்கும் நல்ல நெல்லைச் சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிட்டு திரும்ப புழுத்த அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டியிருக்குமோ என்கிற பயம் அவர்களுக்கு வந்திருக்கிறது. கையிருப்பில் வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பண்ட மாற்று முறை தான் கிராமத்தில் இருக்க முடியும். களை எடுப்பவர்கள் பஞ்ச காலத்தில் வா மாட்டார்கள். 'மூன்று படி நெல், இரண்டு படி நெல் தருகிறேன்' என்று கொடுத்தால்தான் அவர்கள் களை எடுக்க வருவார்கள். அப்படியெல்லாம் கொடுக்கவேண்டிய நெல்லையும் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்துகொண்டு போகிறார்கள். அதிலும், எங்களுடைய பகுதியில், ஒரு ஏக்கருக்கு 9 மூட்டை, 10 மூட்டை என்று நிர்ணயித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒன்பது மூட்டை ஒரு விவசாயியால் கொடுக்க முடியாது. 60:40 என்று பங்கு பிரித்துக் கொள்கிறார்கள். 60 பங்கு விவசாயிக்கும், 40 பங்கு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் என்ற விகிதத்தில், ஏக்கருக்குப் பத்து மூட்டை கொடுப்பதென்றால் எப்படி முடியும்? எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? இப்படி இருக்கிறது நிலைமை. ஆனால், மொத்தத்தில் கண்டுமுதலைக் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற திருத்தம் வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வாலும், ஏக்கருக்கு என்ன விளைச்சல் கண்டுமுதல் ஆகும்? ஏக்கருக்குப் பதினைந்து மூட்டை விளைச்சல் இருக்கும் என்று புள்ளிவிவரத்திலே சொல்கிறார்கள். அறுவடைக்கு இருக்கும் பயிரைப் பார்க்கும்போது, ஏக்கருக்கு முப்பது கலம் காணும் என்று மதிப்பு போடுவார்கள். ஆனால், அறுக்கும்போது பாதி பதராகப் போயிருக்கும். தாற்றினால் இன்னும் குறைந்த லீடும். முப்பது அல்லது இருபது கலம் கண்டுமுதல் ஆகும் என்று முதலில் மதிப்பிட்ட இடத்தில், மாவுக்குப் பத்து கலம், எட்டு கலம், ஐந்து கலம் என்றுதான் கிடைக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். நிலைமை இப்படியிருக்க, ஏக்கருக்கு 9 மூட்டை என்று நிர்ணயித்தால், எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இருக்கிறது.

அதுபோலவே, விவசாயத் துறையில் அதிகச் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட, அது சரியான முறையில் நடத்தப்படவில்லை. விவசாயத்திற்காகச் சர்க்கார் பல கோடிச்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [21st January 1965]

கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். 'இல்லை' என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. சர்க்கார், மாதிரி விதைப்பண்ணைகளை நடத்திக் காண்பிக்கிறார்கள். சர்க்கார் மாதிரி விதைப் பண்ணை வைத்து நடத்தத் தேவை இல்லை. கூட்டுப் பண்ணை முறை தோல்வியடைந்ததாகவே நான் கருதுகிறேன். அதுவும் பலிதம் இல்லை. ஆகவே, சர்க்காரே 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்று புஞ்சை நிலத்தை எடுத்து, அதிலே சர்க்காரே விவசாயம் செய்யட்டும். 100 முதல் 200 ஏக்கர் வரையில் வைத்து சர்க்காரே விவசாயப் பண்ணையாக வைத்து நடத்தட்டும்—விதைப்பண்ணை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை—அத்தகைய விவசாயப் பண்ணையில், எப்படி எப்படி விவசாயம் செய்யலாம், எப்படி எப்படிச் செலவு முதல் எந்த அளவுக்குச் செய்யலாம் என்பதையெல்லாம் சர்க்காரே தெரிந்து கொள்ளட்டும். அப்பொழுது சர்க்காருக்கே இതിலுள்ள கஷ்ட நஷ்டமெல்லாம் தெரியும். விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

விவசாயிகளுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக மானியம், வாய்க் கால் வெட்டுவதற்காக மானியம் என்று பல முறைகள் இருந்தாலுங் கூட, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் காரணத்தால், தமிழ் நாட்டிலே, குறிப்பாகத் தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களிலுள்ள பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற சட்டத்திலே இருக்கின்ற பல தவறுகளை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டினோம். அவற்றை, ஏதோ வாதத்திற்காகச் சொல்கிறார்கள், கட்சியை வளர்ப்பதற்காகச் சொல்கிறார்கள் என்று கருதி சர்க்கார் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள்—பல பணிகளுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால், முறை சரியாக இல்லை—அதனால், விவசாயிகள் பல பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றால், உள் நோக்கம் எங்களுக்கு இருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியினர் கருதக்கூடும். எங்களுக்கு உள்நோக்கம் எதுவும் இல்லை. எங்களில் பெரிய நிலச்சுவன்தார்கள் இல்லை. பெருநிலம் படைத் தவர்கள் எங்கள் கட்சியில் இல்லை. என்ன காரணத்தினாலோ ஒரு பயம். சட்டத்தைத் திருத்தினால் என்ன? எது எதற்கோ, நினைக்கும்போதெல்லாம் சட்டத்தைத் திருத்துகிறார்களே. விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு பெரும்பாலான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கும் பல குறைபாடுகள்தான். மானியக் கோரிக்கையில் பணம் ஒதுக்கி செலவு செய்வதைவிட, நடைமுறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற சிக்கல்களை அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளே கவனித்துத் தீர்ப்பதற்கு முன்வந்தால் கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் தரத்தக்க வகையிலே இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே, இதுபோல், இன்னும் சொல்ல வேண்டியவைகளைக் கவர்னர் உரையின் மீதான விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கூறுகிறேன் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

21st January 1965]

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

பல தலைப்புகளிலே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிலே குறிப்பாக, 'பொது சுகாதாரம்' என்ற தலைப்பிலே ரூ. 36,300 கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை பல பிரிவுகளில் செலவிடப்படும் என்ற குறிப்புகள் இருந்தாலும், பிரதம சுகாதார நிலையம் (ப்ரைமரி ஹெல்த் செண்டர்ஸ்) ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றப் பகுதியிலும் ஆரம்பிப்பதற்கும் இதிலே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அது ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால், அது ஆரம்பிக்கப்படுகிற முறையில், அதனுடைய நோக்கம் எப்படி ஈடேற்றப்படும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது, பிரதம சுகாதார நிலையங்களை எதற்காக ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்ததோ, அதற்கு நேர்மாறாக அவை அமைகின்றன. குறிப்பாக, இதற்கு முன்பு ஏறத்தாழ 68 கூட்டு மன்றங்களிலே பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. புதிதாக 120 பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதாக இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 120 பிரதம சுகாதார நிலையங்களையும் கிராமப் புறங்களில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக இல்லை. பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களால் இதற்கு முன்பாகவே நடத்தப்பட்டு வரும் லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகளைப் பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. குறிப்பாக, தற்போது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களால் நடத்தப்பட்டு வரும் இந்த லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரிகள் எல்லாம் மக்கள் தொகை அதிகமாகவுள்ள நகரப் பகுதிகளில் ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் நோக்கம் என்ன? போக்குவரத்து வசதி இல்லாத கிராமப் புறங்களில், மக்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் ஆரம்பித்து நடத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேண்டிய வசதி பெருகுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டம் துவங்கப்பட்டது. ஆனால், தற்போது பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நிர்வகித்து வருகின்ற இந்த ஆஸ்பத்திரிகளைப் பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்றுவதால் கிராமப் புறங்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்வது என்கிற நம்முடைய நோக்கம் நிச்சயமாக நிறைவேற முடியாது.

இதிலே இன்னும் ஒரு சிரமம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நடத்தி வருகின்ற இந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலே தற்போது டாக்டர்கள் வாரத்தில் ஏழு தினங்களும் இருக்க முடியும். அதை ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாக மாற்றி விட்டால், அதற்குக் கீழ் சப்-செண்டர்கள் அமைக்கப்படும். வாரத்தில் இரண்டு நாட்கள் அந்த சப்-செண்டர்களுக்குப் போய் கவனிக்க வேண்டிய நிலை அந்த டாக்டருக்கு ஏற்படும். தற்போது ஏழு

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [21st January 1965]

நாட்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்து மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து வந்த டாக்டர் இனி வாரத்தில் இரண்டு தினங்கள் அங்கே இல்லாமல் சப்-செண்டர்களுக்குப் போக வேண்டிய நிலையில் மக்களுக்கு வைத்திய வசதி குறைகிறது. இது ஒரு சிரமம். மற்றொன்று, கிராமப் புறங்களுக்கு வைத்திய வசதி அளிக்க வேண்டுமென்கிற நம்முடைய நோக்கம் நிச்சயமாக ஈடேறாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, இதை அடியோடு மாற்றாவிட்டால் கூட, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் நடத்திவரும் ஆஸ்பத்திரிகளை பிரதம சுகாதார நிலையங்களாக மாற்ற சர்க்கார் உத்தரவிட்டால் அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை வேறொரு பகுதியில் வைத்து நடத்த அவர்களுக்கு உத்தரவு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். ஒரு ஆஸ்பத்திரியைப் பிரதம சுகாதார நிலையமாக மாற்றி, பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்கள் வேறொரு இடத்திலே லோகல் பண்டு டிஸ்பென்சரி வைத்து நடத்தக்கூடாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரிசியைக் கூட இங்கே காட்டியிருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலை ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உணவு தானிய கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்திருக்கும் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் செயல்படும் முறையும் நல்லபடியாக இருக்கவேண்டும். கடந்த சூழுவை அறுவடை காலத்தில் அரசினர் தஞ்சையில் நோடியாகக் கொள்முதல் செய்தனர். அரிசித் தட்டுப்பாடு அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் நெல்லை இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குள்ளாக அரிசியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டனர். அதோடு மட்டுமல்ல; ஒரு மூட்டை நெல்லைக் கொடுத்து இத்தனை பர்சண்ட் அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். மில்கிரார்கள் நெல்லை நன்றாகக் காய வைத்துக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் கோருகின்ற அளவு பர்சண்ட் கொடுக்க முடியாது. ஈரமாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கோருகின்ற அளவுக்குக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, ஈர அரிசியாகக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஈர அரிசி பல நாட்கள் பல கிடங்குகளில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தால் இது போன்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே, கொடுக்கப்படக் கூடிய அரிசியின் சதவிகிதம் குறைந்தாலும் காமான அரிசியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானியக் கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் தனியார் வியாபாரம் எந்த அடிப்படையிலும் பாதிக்கப்படாது என்று தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார். தற்போது ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்கு அரிசி அனுப்புவதற்குக் கட்டுப்பாடு அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொள்

21st January 1965 [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

வதில் அபிப்பிராய வேறுபாடு இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்திற்குள்ளேயே ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து மற்றொரு ஜில்லாவிற்கு அனுப்பக்கூடிய நிலையை வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறு அனுமதி கொடுத்தால் அடுத்த மாநிலத்திற்குச் சென்று விடுமோ என்ற ஐயம் இருக்குமானால் கலெக்டர் அவர்கள் பேருக்கே அனுப்பச் சொல்லலாம். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு மதுரை கலெக்டர் பர்மிட் கொடுத்துத்தான் அங்கு அரிசியோ நெல்லோ செல்ல வேண்டுமென்று செய்யலாம். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு அதிகக் கட்டுப்பாடு விதித்தால் மிகவும் பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே, இதனைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நான்கு லட்சம் மெட்ரிக் டன் அரிசியை உணவு தானிய இருப்பாக வைத்துக் கொள்வதற்காக ஒரு மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா அங்கத்தினர்களும் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக, அரிசியை நீண்ட நாட்கள் ஸ்டாக்கில் வைக்க முடியாது. பெரிய கொடவுனில் 50,000 முதல் லட்சம் டன் வரை ஸ்டாக் எப்போதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். எடுக்கும்போது மேலே இருக்கிற மூட்டைகளைத்தான் எடுப்பார்களே தவிர, கீழே இருக்கிற மூட்டைகள் அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கும். அரசாங்கம் அறிக்கையில் அரிசியை ஸ்டாக் செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதைப் பாரக்கும்போது, அரசாங்கத்திற்கு எப்படிக் கொள்முதல் செய்வது, எப்படி ஸ்டாக் செய்வது என்ற ஞானம் இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் சொன்னது அவ்வளவும் உண்மை. அரசாங்கம் இந்த நாட்டை ஆளவேண்டுமே தவிர, அரிசி வியாபாரத்தில் இறங்கக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் அறுவடையானவுடனே நெல்லைப் பச்சையாக விற்பது வழக்கம். அரசாங்கம் அந்தப் பச்சை நெல்லை வாங்கி எங்காவது காயப் போடுவார்களா என்றால் இல்லை. காயப்போட்ட நெல்லை ஸ்டாக் செய்தால்தான் நீண்ட நாட்கள் இருக்க முடியும். சாதாரணமாகப் பத்திரிகையில் 1962-63, 1963-64-ல் பார்த்திருக்கலாம். கிட்டத்தட்ட 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஸ்டாக் செய்த உணவு தானியப் பண்டங்கள் கெட்டுப்போய் விட்டன, எவிகளால் நாசம் அடைந்து விட்டன, பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டமாகி இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வகிக்காத இலாகா கிடையாது. அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தபோது விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரு நல்ல ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இதிலே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லவில்லை. 'டெல்லி சொல்கிறது; ஆகவே அவர்கள் அதை அங்கீகரிக்கிறார்கள்' என்று கருதுகிறேன். சாதாரணமாக எல்லா இடத்திலும் கட்டாயக் கொள்முதல்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [21st January 1965]

இருக்கிறது. அரசாங்கம் என்ன உத்தரவு போடுகிறது என்பது தெரியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நெல்லை வைத்துக் கொண்டு அதற்கு மேல் இருப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இருப்பதாக கூறி அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளைக் கைது செய்கிறார்கள். விவசாயி தங்கள் வீட்டிலே மறுசலில் நெல்லை வைக்கக்கூட இந்த ஆட்சியில் வழி இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் நிலைமை என்ன ஆவது? அவர்கள் என்ன கடத்தல் பொருளையா வைத்திருக்கிறார்கள்? கள்ள நோட்டையா வைத்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் நெல்லைத்தானே வைத்திருக்கிறார்கள். விற்பதற்காக வேண்டிய நெல்லைத்தானே சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகளுடைய மனத்திலே என்ன எண்ணம் ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது விவசாயிகளிடத்திலே ஒரு தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இப்படி கட்டுப்பாடு செய்யும் போது ஏன் நாம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாகி வருகிறது என்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் 70 லட்சம் டன் அளவுக்கு உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற இலக்கை நிர்ணயித்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உற்பத்தி அளவு 53 லட்சம். ஆகவே, அதைவிட 14 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் பெருகியுள்ள அளவு என்னவென்று பார்த்தால் மூன்று லட்சம் டன் அளவுக்குதான் பெருகியிருக்கிறது. விவசாயிகள் சாதாரணமாகத் தங்கள் வீட்டிலே நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள். நகரத்திலே உள்ளவர்கள் எப்படி பணத்தைப் பாங்கியிலே போட்டு வைத்திருப்பார்களோ அந்த முறையில் விவசாயிகள் நெல்லை வைத்திருக்கிறார்கள். பொங்கல் தீபாவளி வருகிறது என்று சொன்னால் இரண்டு மூட்டை நெல்லை விற்பார்கள். ஏதோ உடம்புக்குச் சவுகரியம் இல்லையென்று சொன்னால் இரண்டு மூட்டை நெல்லை விற்பார்கள். ஏதோ கல்யாணம் போன்ற விசேஷம் என்றால் சில மூட்டை நெல்லை விற்பது செலவு செய்வார்கள். ஆகவே, மறுசல அவர்களுக்குப் பங்கு மாதிரி. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் கருதிப் பார்க்கவேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப் பற்றி எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். அங்கு எப்போதோ விளைகிறது. ஒரு வருஷம் விளைந்த நெல்லைக்கூட நாலைந்து வருஷத்திற்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். அங்கே பத்தாயிரம் டன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டர் சொல்லும்போது கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள் விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக நிச்சயமாக உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்முதல் விஷயத்தில் கொள்முதலைப் பொறுத்து விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் இராமேஸ்வரத்தில் புயல் அடித்தபோது கூட, திருவாடானை, கமுதி போன்ற இடங்களில் மழை இல்லை.

21st January 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

அடுத்து, வேலூரிலே ஒரு 'வார் மெமோரியல்' இருக்கிறது—யுத்த காலத்தில் போரில் இறந்தவர்களுக்கான ஞாபகச் சின்னம். அதை இப்போது ஒரு கிறிஸ்தவக் கோயிலைக் கட்ட ஏற்பாடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோவில்களின் பேரில் எவ்வளவு பற்று இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஜலகண்டேசுவரர் கோயில் இருக்கிறது. அது சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதற்காக சிலைகளை எல்லாம் அகற்றி விட்டார்கள். அதே போல் இந்த 'வார் மெமோரியல்'லும் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகையால் அவ்வாறு ஒரு கிறிஸ்தவக் கோயில் கட்டாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. மு. சண்முகம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற துணை மதிப்பீட்டிலே மிகப் பெரிய செலவினமாக எடுத்துக் கொண்டிருப்பது அரசாங்கம் தானே கொள்முதல் செய்ய முன் வந்திருக்கும் திட்டமாகும். கடந்த செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதத்திலே நம் நாட்டில் எதிர்பாராத நிலைக்கு அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக இனிமேல் அம்மாதிரி வராமல் தடுப்பதற்காக இந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நல்ல நோக்கத் தோடு தான் மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்றாலும் இதைச் செயலாக குவதில் அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் ஜாக்கிரதையாக இருந்தால் தான் நல்லமுறையில் நடைபெறும். இல்லாத பட்சத்தில் மக்களுக்கும் சரி, வியாபாரிகளுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் பாதகமாகவே போய்விடும். சென்ற உணவுத் தட்டுப்பாடு வியாபாரிகளால்தான் ஏற்பட்டது என்றாலும் அதற்குக் காரணம் வியாபாரிகளே இல்லை. விலையைக் கண்டிரோல் செய்த காரணத்தினால் அரிசி போதுமான அளவு மார்க்கெட்டுக்கு வருவது தடைப்பட்டது. அதனால் மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலையைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் உடனடியாக தற்காலிகமாக ஒரு திட்டத்தை அமைத்து குறுவை நெல்லை எல்லாம் கொள்முதல் செய்து ஜனங்களுக்கு வழங்கினார்கள். அதுவும் நல்ல எண்ணத் தோடு செய்தது தான். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை தானே சீர்திருந்தி வருகிறபோது, தற்காலிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நிரந்தரமாக நீடிக்கச் செய்வது அவசியம் தானே என்பதைப்பற்றி நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். சமீபத்தில் ஏற்பட்டது போன்ற ஒரு அரிசி நெருக்கடி இனி ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்காக கையில் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதைக் கையாள்வதிலும், அமுலாக்குவதிலும் மிக்க ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகள் எப்படியோ, அப்படித்தான் மில்காரர்களும். கொள்முதல் செய்வதில் மில்காரர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளிடமிருந்தே நேரிடையாகக் கொள்முதல் செய்யலாம். அரிசியாகவே கொடுப்பதற்கு நிலக்காரர்கள் தயாராக இருந்தால் அவர்களிடமிருந்து

11-00
a.m.

[திரு. மு. சண்முகம்] [21st January 1965]

அரிசியாகவே கொள்முதல் செய்யலாம். இதனால் மில்காரர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபம் நிலக்காரர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடும்.

மேலும் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ரெகுலேடெட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி இருக்கிறது. கூடுமான வரையில் சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய இருக்கிற தானியத்தை இந்த ரெகுலேடெட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி மூலமாகவே கொள்முதல் செய்யலாம். அவர்களும் விவசாயிகளிடமிருந்து நல்ல தரமான நெல்லையோ, அரிசியையோ கொள்முதல் செய்து கொடுப்பார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கும் லாபம் உண்டு. நமக்கும் நல்ல தரமான நெல் கிடைக்க வழியேற்படும். நெல் விலைக்கும் அரிசி விலைக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதனால் மில்காரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய லாபத்தை விவசாயிகளிடமே கொடுத்தால் அவர்கள் நெல்லை நல்லமுறையில் அரைத்து அரிசியாகவே கொடுப்பார்கள். இது விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க கவனமாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கிடங்குகள் கட்டுவது மிக மிக முக்கியமான திட்டமாகும். கிடங்குகள் இல்லாத நிலைமையில் சரக்குகள் கெட்டு வருகின்றன. இப்போது கட்டப்பட்டுள்ளனவும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவில்லை. வியாபாரிகளுக்குதான் பயன்பட்டு வருகின்றன. மேலும் ஒவ்வொரு வட்டத்தின் தலைநகரத்திலும் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுகிற அளவில் கிடங்குகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பனவற்றை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தரவேண்டும்.

தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் விழுப்புரத்தில் மெட்டாஸ் வனஸ்பதி தொழிற்சாலையை ரூபாய் 45 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டது. ஏழேட்டு ஆண்டுகளாக துவக்கப்படாமலிருக்கிறது. அதைத் துவக்கி தருவதாக 1962 டிசம்பரிலேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதற்கு இதுவரை எத்தகைய ஏற்பாடும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக அதிலும் கவனம் செலுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் தலைவர் அவர்களே, துணை மானிய கோரிக்கையின் மீது எங்களுடைய தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மானியத்தில் பீல இலாகாக்களின் தலைப்புகளின் பேரில் கோரிக்கைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் பேச விரும்புவது போலீஸ் மானியத்தைப்பற்றித் தான், நாற்பத்திரண்டாயிரத்து ஐதூறு ரூபாய் போலீசுக்காக

21st January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அதிகப்பணம் கேட்டு இருக்கிறார்கள், கொடுக்க வேண்டியதுதான். தாங்களும், மந்திரிகளும் இன்றையதினம்கூடப் படித்து இருப்பீர்கள். நமக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற அந்தமான், நிகோபார் தீவுகளுக்குப் பக்கத்தில் சிணக்காரனின் ஒற்றர்கள் படகுகளில் சுற்றுவதாகப் படித்தேன். இது மிகவும் பயங்கரமான பிரச்சினை. நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்த வேண்டியது எல்லோருடைய கடமையாகும். ஆனால் கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக நம்முடைய மாநிலத்தில் பல பேரைக் கைதி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் நம்முடைய பகைவர்களின் உளவாளிகளாக இருப்பார்கள். இருக்கக் கூடும், அப்படி இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கைதி செய்யப்பட்டார். கள் என்று கூறப்பட்டது. அதனை ஆட்சேபிக்கவோ, ஆதரிக்கவோ நான் முன்வரவில்லை. நான் கேட்க விரும்புவது என்ன வென்றால் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலரை மட்டும் வெளியில் விட்டு வைப்பானேன். அவர்களில் ரைட்டிஸ்டு என்ன, லெப்ட்டிஸ்டு என்ன? கம்யூனிஸ்டுகளின் சித்தாந்தம் நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்களது அண்டர்கிரவுண்டு வேலைகளைப்பற்றி நாம் நன்றாக அறிவோம்.

MR. SPEAKER: The discussion now is on Third Supplementary Statement of Expenditure. But the hon. Member is going into other matters. The action that the hon. Member is referring to is one concerning the Central Government. If the hon. Member wants, he could refer to those things during the general discussion on the budget, but not now.

SRI. V. KRISHNAMOORTHY: But in this Supplementary Statement of Expenditure, Police Demand also comes. It is not a fight between me and the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram.

MR. SPEAKER: Let the hon. Member speak on the Third Supplementary Statement of Expenditure which is now under discussion.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: போலீசார் நாட்டுக்கு விரோதமாக இருக்கிற எல்லோரையும் கைது செய்திருக்கவேண்டும். அதைச் செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள், என்று நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காட்டிலே கூட ஓநாய் இருக்கிறது. என்னுடைய ஓநாய் நரியாக மாறியிருக்கிறதா? ஓநாய் கிழ நரியாக மாறவில்லை.

* * * * *

* திரு. ஏ. ஆர் சுப்பையா முதலியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்று சில அபிப்பிராயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கொள்முதல் சம்பந்தமாக 4 கோடி 13 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. 2,63,000 ரூபாய் கொள்முதல் சம்பந்த

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [21st January 1965]

மான வாகன வசதி மற்றவற்றிற்காக] செலவழிக்கப்படுகிறது. புரொக்யூர்மென்ட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அட்வைசரிக் கமிட்டி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் இருந்தால் நல்லது. அந்தந்த பகுதிகளில் உள்ள யூனியன் சேர்மன், எம்.எல்.ஏ. இவர்களை வைத்து எப்படி கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்தால் லெனி சிஸ்டம் நல்லமுறையில் நடைபெறும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதேபோன்று, ரைஸ் மில்ஸ் இப்போது சில குறிப்பிட்ட சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்தப்படுகிறது. அதை ஒரு காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரியாக வைக்கலாம். ஆந்திர பிரதேசத்தில் மூன்று ஹார்ஸ் பவர் பம்ப் செட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ரைஸ் அறைக்க அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. அப்படி வைத்து விட்டால் நல்ல தாமான அரிசி உற்பத்தி செய்ய முடியும். குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். கொள்முதல் செய்யும்போது நெல்லாவது, அரிசியாவது கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை வாங்க சர்க்கார் தயாராக இருக்க வேண்டும். நெல்லுக்கும் அரிசிக்கும் பத்து ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பரொட்யூசருக்கு லாபம் போகும் முறையில் அரிசி கொடுக்கத் தயாராயிருந்தால் அதை வாங்க அரசாங்கம் தயாராயிருக்க வேண்டும். பல பேர்கள் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். தரம் குறைந்து விட்டால் யாரிடம் கேட்பது என்ற கஷ்டம் வருகிறது. ஆகவே நல்ல தரம் இருக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு சட்டம் வகுத்து யாராவது ஒருவர் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவில், தரம் குறைந்து விட்டால் விற்க வேண்டாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் நஷ்டம் வரக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. நாட்டிற்குத் தான் அந்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு பொறுப்பான இலாகா விடம் அல்லது பொறுப்பான விதத்தில் செய்ய ஒரு வழி ஏற்பாடு செய்வது நலம். விவசாய சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால் டீப் போரிங் மெஷின்ஸ் தேவை, அதற்குரிய பம்ப் செட்டுகள் தேவை. அந்த மெஷின்களை அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவழைக்க ஏற்பாடு செய்தால் டீப் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமிற்கு வழி ஏற்படும். அன்னியச் செலவாணி காரணமாக, அந்நிய நாட்டிலிருந்து வாங்க தயங்குகிறார்கள். ஆகவே இந்த மெஷின்களை, மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு வைத்து, வாங்க வேண்டும். மதுரையில் அக்ரிகல்சுரல் காலேஜ் வருவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது வரவேற்கத்தக்கது. H.R.E. டிபார்ட்மெண்டில் என்ஜினியரிங் காலேஜ் வைப்பதாகத் தெரிகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. கோவில் திருப்பணிகள் எல்லாம் பல முனைகளில் செலவு செய்யப்படுகின்றன. அதை ஒரு முனையில் வைத்து என்ஜினியரிங் வுங்க் ஏற்படுத்துவது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். கல்வி இலாகாவில் Science Laboratories ஹைஸ்கூலுக்கு வர திட்டம் வகுக்கப்பட்டு ஆறு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. கல்வி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் செங்கோட்டை தாலுகாவை பொறுத்தவரை சர்க்காரின் நேரடிப்பள்ளிகளாக இருந்து வருகிறது. அதில் பல ரிப்பேர்கள்

21st January 1965] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

காப்பிட்டல் வொர்க்ஸின் கீழ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் ஒரு மதிப்பீடும் இல்லை. அதற்கும் ஏதாவது செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். மெடிக்கல் சம்பந்தமாக தென்காசியில் ஆஸ்பத்திரி சம்பந்தமாக லான்ட் அக் விஸிஷனுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்கும் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற உப மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் உள்ள கஷ்டங்களை இன்று இந்த உப மான்யக் கோரிக்கையில் பேசும்போது என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அரிசி விநியோகிக்கும் முறையில் நம் அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற இந்த முயற்சி படிப்படியாக சீர்திருத்தப்படவேண்டும், அதில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும். இன்று டவுன் ஏரியாக்களிலும், டவுன் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலும் ஓரளவு கொடுத்து வருகிறார்கள். டவுன் ஏரியாவில் போதுமான அளவு சொல்லலாம். பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களில் பாதி அளவு என்று சொல்லமுடியும். நான் கிராமப்புறத்தில் இருந்து வரும் சட்டசபை அங்கத்தினர். கிராமப்புறத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி வேண்டுமென்றால் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சப் கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. இவர்களிடம் பொறுப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் சென்று கேட்டபோது கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கிற கிராமங்களில் இம்மாதிரி விநியோக முறை ஜனத்தோகை அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே கூட்டுறவு டிப்பார்ட்மென்ட்டில் உள்ளவர்கள் அந்தக் கிராமத்தில் கூட்டுறவு சங்கம், ஸ்டோர்ஸ் வைக்கவேண்டுமென்று அணுகியபோது கிராம மக்கள் முன்பணம் கட்ட மறுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சங்கம் இருந்தால் அரிசி கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். சங்கத்தை ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று டெப்டி ரெஜிஸ்ட்ராரிடம் சென்றபோது அவர்கள் சொல்வது என்னவென்றால் திடீரென்று வந்து அரிசி கேட்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது, ஆகவே சங்கத்தை ரெஜிஸ்டர் செய்து உடனடியாக உங்களுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். சொஸைட்டி ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டால் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமே என்ற பயத்தோடு ரெஜிஸ்டர் செய்ய தயங்குகிறார்கள். எங்கள் கிராமத்தில் 300 வோட்டுகள் இருக்கும், அதில் 830 பேர்கள் வோட் போட்டவர்கள். அவர்கள் முகத்தை நான் எப்படி பார்ப்பது? டவுன் ஏரியாக்களில் விநியோகிக்கும் அளவு கொடுக்காவிட்டாலும் மற்ற இடங்களில் கொடுப்பது போல் அங்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதிலும் என் பகுதி அரிசி விநியோகம் பகுதி அல்ல. பஞ்சம் என்று வந்தால் முதலில் கஞ்சித் தொட்டி வைக்கும் இடம் அது. பல்லடம், அவனாசி போன்ற இடங்களில் அரிசி விநியோகம் கிடையாது. ஆகவே, அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுவது தீவிரப் படுத்த வேண்டும் என்பதை இந்த சபையில் சொல்லாமல்

[திருமதி. சி. குழந்தையம்மாள்] [21st January 1965]

இருக்க முடியாது. அடுத்தபடியாக, கேரளாவிற்கு அரிசி போகிறது ஒரு லாரி அங்கு கொண்டு போனால் ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக விலை கிடைக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு தனி ரைஸ் மில்காரர்களிடம் கொடுக்காமல் சர்க்காரே நேரிடையாக வியாபாரம் செய்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டில் உள்ளவர்கள் பசித்துக் கிடக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் பார்டர் ஏரியாக்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இதை இங்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, விவசாயிகளிடம் இருந்து பால் வாங்குகிறார்கள். பால் ஈரோட்டிலிருந்து வருகிறது, நீலகிரியில் இருந்து வருகிறது. என் தொகுதியில் கூட்டுறவு சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பது 53 பைசா. அதை கோவை நகரில் விற்பது 75 பைசாவிற்கு. பருத்திக்கொட்டை விற்பது மணங்குக்கு 7½ ரூபாய் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதை வாங்கி மாட்டுக்குப் போட்டு பால் கறந்து சொஸைட்டிக்கு கொடுத்துவிட்டு தான் பட்டினி கிடக்கவேண்டிய நிலைமையே இப்போது எங்கள் பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சொஸைட்டி விலையை விட வெளியில் ஒரு அணு கூடுதலோ குறைவோ தான் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு அமைப்பை இந்த சபை மூலமாகவே ஏதாவது செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால் 18 பைசா அல்லது ஏறாமைப் பாலைப் பொறுத்தவரையில் 23 பைசா என்று வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதிப்பதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. தனியாட்களாக இருந்தாலும் சரி கூட்டுறவு சங்கங்களாக இருந்தாலும் சரி, இம் மாதிரி வித்தியாசம் இருந்து கொண்டிருப்பதை உடனடியாக அரசாங்கம் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு சொஸைட்டிக்கு பால் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிக்கு இன்னும் 10 பைசா கூடுதலாக கிடைப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். காரணம் பருத்திக்கொட்டையின் விலை இப்போது மிகவும் உயர்ந்துவிட்டது. இந்த விலைவாசியில் அங்குள்ள ஏழை மக்கள் எதையும் நடத்த முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் இங்கு எடுத்துச்சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு 'பவர் டிரில்'கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட ஐந்தில் இப்போது இரண்டு டிரில் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு டிரிலும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்து வாங்கியிருப்பதாக தெரிகிறது. இவ்விதம் வாங்கி அங்குள்ள அக்கிரிகல்சர் அசில்மென்ட் எஞ்சினியர் ஆபிஸில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தனை டிரில்கள் அலாட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று அழகாக அரசாங்கத்திற்கு அங்கிருந்து எழுதி விடுவார்கள். ஆனால் இந்த ஐந்தில் மூன்று உபயோகமில்லாமல் இருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்று கேட்டபோது இதை செயல்படுத்துவதற்கான பயிற்சி பெற்ற டிரில்லர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு இதில் டிரெயினிங் ஆனவர்கள் லீவில் போனால் மாதக்கணக்கில்

21st January 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

லீவ் கொடுப்பதும் சரியாக இராது. நியாயமான காரணங்களுக்காக வேண்டுமானால் லீவ் கொடுக்கலாம். அதல்லாமல் அதிகமான அளவில் இதில் டிரெயினிங் ஆணவர்களுக்கு லீவ் கொடுக்காமல், அதோடு தேவைப்படுகிற ஆட்களையும் டிரெயினிங் கொடுத்து நியமித்து எல்லா டிரில்களையும் உபயோகப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை உடனடியாக செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மில் ஏரியாக்களில் எல்லாம் மில் தொழிலாளர்களுக்கு என்று தனியாக கூட்டுறவு சொஸைட்டி அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு எல்லாம் பொருட்களும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் விவசாய தொழிலாளிகளுக்கு எந்தவிதமான சொஸைட்டியும் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. நம்முடைய சர்க்கார் இயற்றிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக, மில்லில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று கூலி கிடைக்கிறது. அதோடு அவர்களுக்கு என்று தனியாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு, அரிசி, மற்றுமுள்ள அத்தியாவசியமான பண்டங்கள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. அதுபோன்ற வசதி விவசாய கூலிகளுக்கு இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்வதோடு, இப்போது அமைக்கப்படவிருக்கும் உணவு தானிய கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விவசாய கூலிகளுக்கும் இதேபோன்ற எல்லா அத்தியாவசியமான பொருட்களும் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்காவிட்டாலும் படிப்படியாக கமிட்டிகள் ஏதாவது அமைத்து, தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு முக்கியமாக இந்த உணவு தானிய கார்ப்பரேஷனுக்குக்காக அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதை நாம் வரவேற்கின்றோம், அதே நேரத்தில் அரிசியைப்போன்று எல்லாப் பொருட்களையும் இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வழங்குவதற்கு வழிசெய்யவேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை.

மேலும், அரிசி வழங்குவதில் மிகவும் மட்டமான அரிசியை சில இடங்களில் வழங்குகிறார்கள். இதை வாங்கி சமைக்கும்போது சாப்பிடவே முடியவில்லை. சமைக்கும்போது இதிலிருந்து எழும்புகின்ற வாசனையைப்பார்த்தால், வாந்தி எடுத்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு துர்நாற்றம் விசகிறது. காரணம் அரிசியை தயார் படுத்த சொல்லும்போது 67 சதவிகிதம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சில 5க அரிசி நிச்சயமாக 65 சதவிகிதம் மேல் இராது. ஆகவே இப்போது நிர்ணயித்திருக்கும் சதவிகிதத்தை ஓரளவுக்கு குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் விவாதத்தில் நான் ஒரே ஒரு குறிப்பை மட்டும் தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் ஒரு பெரிய தொகை அதாவது 38 கோடி அளவுக்கு கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை பெரியதாக இருந்தால்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [21st January 1965]

லும் இந்த அளவுக்கு சப்ளிமென்டரி பட்ஜெட்டில் ஒருவது எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். முக்கியமாக இதில் 25 கோடி அளவுக்கு காப்பிட்டல் அக்கௌன்ட்—இனத்திற்காக செலவிடப்பட இருக்கிறது. முக்கியமாக இதில் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்காகவும் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது இது ஆட்சேபத்திற்கு இல்லாத ஒரு பொருளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் நெல் வாங்கும் முறையில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, அதுவும் எங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் நடைமுறையில் (பிராக்டிக்கல்) இருந்து வருகின்றன என்பதை நான் சொல்ல முடியும். இப்போது எங்கள் பகுதியில் அங்கங்கே நெல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அறுவடையும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கங்கே இருக்கின்ற கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும் லைசன்ஸ் உள்ள பிரைவேட் நபர்கள் மூலமாகவும் வாங்குவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவர்களிடம் நெல் கொடுப்பது என்றால் அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, இதில் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் துர்க்காபூருக்கு போவதற்கு முன்னால், 100 மூட்டை நெல்லை விலைக்கு கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு நான் போய்விட்டேன். நான் ஒரு வாரம் கழித்து திரும்பி இங்கே வரும்போது, நெல்லை விற்பிறந்தார்கள். ஆனால் அதற்கு என் ஆட்கள் என்னென்ன கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதையும் சொன்னார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் உணவு இல்லை என்று கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆனால் நெல்லை கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்களிடமிருந்து நெல்லை எடுப்பதற்கு இவ்வளவு கஷ்டமும் பட வேண்டியிருக்கிறது. நெல் வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நேரத்தில் அதை விற்க முடியவில்லை என்று அது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக இருக்கிறது. தாலுகா சப்ளை ஆபீசர் இருக்கிற சிவகங்கையில் போய் கேட்டபோது மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியிலுள்ள ஆட்கள் வந்து நாளைக்கு வாங்கிக்கொள்வார்கள், நாளைக்கு லாரி வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்த நாள் லாரி வரும் என்று காத்திருந்தார்கள், லாரி வரவில்லை, அடுத்த நாள் லாரி வரவில்லை. இரண்டாவது நாள் கழித்து, மூன்றாவது நாள் எங்கள் ஆட்கள் போய் திரும்பியும் போய் சொன்ன பின்னால் தான் மார்க்கட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து ஆட்கள் வந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஏழு நாட்கள் அலைந்த பின்னர் தான் லாரியை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். அரசாங்க விலைப்படி 25 ரூபாய் 36 ந.பை. (மூட்டை ஒன்றுக்கு) கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொடுத்திருக்கும் ரசீது கேட்டபோது, அவ்விதம் ரசீது கொடுக்கும் வழக்கம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நெல்லை கொடுத்தால் ரசீது கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். காரணம் இன்கம்-டாக்ஸ்—காரர்களிடத்தில் வந்த பணத்திற்கு கணக்கு சொல்லும்போது, நெல் விற்பதிலிருந்து வந்தது என்று சொல்வதற்கு ரசீது தேவைப்படுகிறது. பின்னால் வற்புறுத்திக் கேட்ட

21st January 1965 [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

பின்னால் லெட்டர் பேப்பரில் 'ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்களிடமிருந்து 100 மூட்டை நெல் வாங்கியிருக்கிறோம்' என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த விஸ்டம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ரசீது இல்லையென்றால் கூட்டுறவு மூலமாக கொள்முதல் செய்யப்பட்டாலும் தங்கள் இடஷம் போல் எதுவும் செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எங்களுக்கே இந்த நிலைமை என்றால் சாதாரணமாக ஒரு மூட்டை, அல்லது இரண்டு மூட்டை விற்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகள் தங்களுடைய தேவைக்கு தங்கள் நெல்லை விற்க வே முடியாது என்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். இதன் காரணமாக சாதாரண விவசாயிகள் தங்கள் தேவையை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் வெளியில் குறைந்த விலையில் அதாவது 23 ரூபாய் அளவுக்கு வெளியில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்கு இந்த நெல்லை விற்றுத்தான் வேறு செலவுகளைப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இது தான் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கலெக்டர் அவர்களிடமிருந்து இந்த நிலைமையைப்பற்றி தந்தி மூலமாக தெரிந்து கொள்ளலாம். வியாபாரிகளும் வெளிப்படையாக வாங்குவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு இக்கட்டான நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்து சர்க்கார் 25 ரூபாய் 36 காசு என்று வைத்தார்கள். அதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டோம். இந்த விலையிலாவது அங்கு உள்ள கோவார்டோவ் சொஸைட்டிகளும், லீசன்ஸ் பெற்ற தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும் எந்த விதமான தடங்கலும் இன்றி கொள்முதல் செய்வதற்காக வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டிய நேரம். முக்கியமாக அந்தந்த தாலுகா ஆபீஸ்களில் தனியாக நெல்லை வாங்கிக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும். இரண்டு மூட்டை, அல்லது மூன்று மூட்டை என்று கிரமங்களிலிருந்து சிவகங்கைக்கு தாலுகா ஆபீஸுக்கு கொண்டு போனால் நிச்சயமாக நெல்லை கொடுத்துவிட்டு பணத்தை வாங்கி வரலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். இதற்கென்று தனியாக பர்ச்சேஸிங் ஆபீசர் என்று ஒருவரை போட்டாவது இந்த வசதியை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாசில்தாருக்கு இதுதான் வேலை என்று நினைக்க முடியாது. ஏனென்றால் நெல் கொள்முதல் ஒழுங்காக நடக்கும். விவசாயிக்கும் சரியான விலை கிடைக்கும். இந்த விதத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. ரசீது இல்லாமல் கோவார்டோட்டிவ் டிபார்ட்மெண்ட் வாங்குவது என்றால் அது என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருந்த நிலைமை வேறு. வியாபாரிகள் அறுவடை ஆனபிறகு விவசாயிகளிடம் வந்து 30 ரூபாய் 35 ரூபாய் கொடுத்துக்கூட வாங்கினார்கள். விவசாயிகளிடம் நெல்லைக் கொடுக்கும்படி கேஞ்சினர்கள். இப்போது விவசாயி போய் 23 ரூபாய்க்கு

1-20
a.m.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [21st January 1965]

வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று வியாபாரிகளிடம் கெஞ்சக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே, இந்த மாதிரி நிலைமைக்கு விடலாமா என்று இந்த விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் தான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல் சம்பந்தமாகப் பேசவேண்டியது இருக்கிறது என்றாலும், அதைப் பற்றி பேச வேறு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டுக்கான மூன்றாவது துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகளையொட்டி எதிர்க் கட்சித் தரப்பினர்கள் பல் வேறு வெட்டுப் பிரேரணைகளை இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றினை வலியுறுத்தும் முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கைகள் ரூ. 38,40,000 அளவுக்கு கோரப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இது மிக அதிகமான தொகையாக அமைந்திருப்பது அத்தனை பேருக்கும் வியப்பைத் தரும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் துணை மதிப்பீடு இவ்வளவு அதிகமான அளவுக்குக் கோரப்பட்டதில்லை. ஆனால் இப்போது ஏற்பட்ட உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மட்டும் 21 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி, உணவுப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காக அத்தகைய நிதியை ஒதுக்கவேண்டிய நிலைக்கு இன்றைய ஆட்சி ஆளாகியிருக்கிறது. குடவுன்களைக் கட்டுவதற்கு 160 லட்சம் ரூபாயும், கால்நடை திட்டங்களுக்காக 65 லட்சம் ரூபாயும், புதிய பஸ்களை வெளியிடுவதற்காக 55 லட்சம் ரூபாயும் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க 25 லட்சம் ரூபாய் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை மூலமாக வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே அதிகத் தொகை கோரப்படுவதிலே, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் அதற்காக அதிகமாக ஒதுக்கப்படுகிறது. அது 21 கோடி ரூபாய் ஆகும். இம்மன்றத்தின் கவனத்தையும், இந்த நாட்டு மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கின்ற பிரச்சனை என்பதை நாமெல்லோரும் நன்கு அறிகிறோம். உணவுப் பிரச்சனை நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களையும் கவலை கொள்ளச் செய்யும் பிரச்சினையாக அமைந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் கொள்கை அடிப்படையில் அமைந்த பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் கவலை தரும் பிரச்சனையாக இருந்து வருகின்றது. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமை மிகக் குழப்பமான நிலையில் இருந்து வருகிறது என்பதை இம்மன்றத்திலேயே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறிய கூற்றுக்களிலிருந்தும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் வைத்திருக்கின்ற

21st January 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கருத்துக்களிலிருந்தும் நன்றாக அறியலாம். நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் வயிறு ஆற உண்ண உணவு கிடைக்க வேண்டும், நியாயமான விலைகளில் கிடைக்கவேண்டும், அதுவும் நியாயமான உணவுப் பண்டங்கள் கிடைக்கவேண்டும், அதோடு இத்தனை நாளும் எளிதாகப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த வகையில் கிடைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் யாருக்கும் எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்து இருக்க நியாயம் இல்லை. இது வரையில் உணவுப் பண்டங்களை அத்தனை பேர்களுக்கும் விநியோகிக்கும் முறையிலே, பொருள்கள் உற்பத்தியாகி, அவைகள் வாங்கப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்படுகிற அத்தகைய நடவடிக்கைகள் தனிப் பட்டவர்களால் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்து, சட்டத்திற்குப் புறம் பான நடவடிக்கைகள் ஏற்படுமானால், தீங்குகள் ஏற்படுமானால், அரசு அவைகளைக் கண்காணித்து, தீங்குகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்கும் முறையில் கண்காணித்து வந்தது. வேறு வேறு துறைகளில் கவனத்தைச் செலுத்தி நாட்டுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, நாட்டிலுள்ள ஒரு சிலரால் செய்ய முடியாத பணிகளை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய அந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசு, உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்டவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை கண்காணித்து, தீங்குகள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டிய அரசு, உணவுப் பிரச்சினையில் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்குவதற்கு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறது. உணவுப்பொருள்களை மக்களிடம் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் கண்காணிக்கும் பொறுப்போடு அரசு இருந்து வந்தது. இப்போது மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்குகிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில், உணவுப் பொருள்களை கொள்முதல் செய்யும் பொறுப்பையும், பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் பொறுப்பையும், சேமித்து வைத்த பொருள்களை நியாயமான விலையில் மக்களுக்கு வழங்கும் பொறுப்பையும், அதோடு நியாயமான உணவுப் பொருள்களை வழங்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அத்தகைய கட்டாயத்திற்கு அரசு ஆளாகியிருக்கிறது. உணவுப் பண்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரிசி மட்டுமல்லாமல் மற்ற பொருள்களின் விலைகளும் ஏறிக்கொண்டு வருகின்றன. நியாயமான விலையில் கொடுப்பதிலே நியாயமான முறைகளை நாட்டு மக்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய யோசனைகளை பொருளாதார வல்லுனர்கள் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்காததற்குக் கள்ளக் கடத்தல் காரணமாக இருக்கிறது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் பதுக்கி வைத்தல், பதுக்கி வைத்து அதிக லாபம் வரவேண்டுமென்று கள்ள மார்க்கெட்டில் நிற்பல் காரணமாக இருக்கின்றன என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு பண வீக்கமும் காரணமாக இருக்கிறது என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைப்பதிலே பாங்குகள் பண வசதி கொடுப்பது வசதியாக இருக்கிறது, அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கொள்ளை அடிக்க, அமித இலாபம்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

அடைய வழி இருப்பதால் விலைகள் ஏறிவருகின்றன என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக காரணங்களைக் கண்காணித்து முறையான நடவடிக்கைகளை அப்போதைக்கப்போது அரசு எடுத்திருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா என்று நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து கவர்னர் பெருமான் உரைகளைத் தொடர்ந்து பார்த்து வந்தாலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களைப் பார்த்தாலும், விலைவாசிகள் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்கு ஏறிக் கொண்டு வருகின்றன என்றால் அரசாங்கம் கவனித்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா, தக்க முறையில் கண்காணிக்கப்பட்டனவா, கள்ளக் கடத்தல், பதுக்கி வைத்தல், அதிக விலைக்கு விற்பல் ஆகியவற்றுக்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். தும்பை விட்டு வாலே பிடிக்கின்ற மாதிரி, சரியான முறையில் கண்காணித்து வந்திருந்தால் இப்போது இத்தகைய நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இப்படி நெருக்கடி நிலைமை வரும்போது, தாங்க முடியாத அளவுக்கு அதிக விலைக்கு, அதிகாய விலைக்கு பொருள்கள் விற்கப்படும்போது, அந்த அளவுக்கு விலை வாசிகள் ஏறிய பிறகு நியாயமான விலைக்கு பொருள்களை மக்களுக்கு விற்கவேண்டிய பொறுப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறது அரசு. கள்ளக் கடத்தல், கொள்ளை லாபம் அடித்தல் ஆகியவற்றில் அவ்வப்போது தீமைகள் நடவாத அளவுக்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால், கள்ளக் கடத்தலைத் தடுக்க தீவிர நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் அரசு நேரடியாக உணவுப் பொருள்களை மக்களுக்கு வழங்கும் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கும் அளவுக்கு வந்திருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இம்மாதிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலும், தேவைக்கு மேல் உபரியாக இருக்கிறது, இது பற்றாக்குறை மாநிலம் அல்ல, நமது மாநிலத்தின் தேவைக்கு மேல் விளைவு இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் கூறுகிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பல கூட்டங்களில் எடுத்துத் தெரிவித்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலிருந்து தாக்குறைவாக இருக்கிற அரிசி, பக்கத்து மாநிலமாகிய கேரள மாநில மக்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளும் அரிசி, தெரிந்தும் போகின்றன, தெரியாமலும் கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகப் போகின்றன. அதே நேரத்தில் தர உயர்வு உடைய அரிசி, இங்குள்ள மக்களால் விரும்பப்படுகிற அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து பெறப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. 1961-ம் ஆண்டு சென்ஸஸ் நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் “ஃபுட் ஹாபிட்ஸ் இன் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் டன் அரிசி கேரளம் இங்கிருந்து எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது, 2½ லட்சம் டன் அரிசியை ஆந்திராவிலிருந்து இந்த மாநிலம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. உன்னிப்பாகவும், கண்டிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருந்து நடவடிக்கை எடுத்தா

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லொழிய நிலைமை சீர்திருந்தாது என்ற அச்சம் வந்திருக்கிறது. திடீரென்று இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுவானேன்? இங்கே உபரியாக அரிசி விளைவு இருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிறோம், வேறு பல இடங்களில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிறோம். இருந்தும் இந்த நிலைமை ஏற்படுவானேன் என்றால் இங்கிருந்து கோளாவிற்கு போக வேண்டிய அரிசி அதிகமாக கள்ளக் கடத்தல் மூலமாகப் போயிருக்கின்றன, ஆந்திராவிலிருந்து இங்கு வரவேண்டிய அரிசியில் இந்த மாநிலத்துக்குத் தேவையான அரிசி வந்து சேரவில்லை, ஆகிய இந்தக் காரணங்களினால்தான் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்படுகிறபொழுது, இந்த அரசினர் முன்கூட்டியே ஆந்திர அரசினரிடமிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான அரிசியை அரசின் மூலமாக பெறத் தவறியதன் காரணமாக இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது எந்த அளவுக்கு பொருந்தி வரக்கூடிய ஒன்று என்பதையும் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும்பொழுதுகூட, இங்கு தேவையான அளவுக்கு மேல் அரிசி இருக்கிறது, ஆனால் பகிர்ந்து கொடுப்பதிலே தவறுகள் ஏற்படுகின்றன, ஆகவே அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

(திரு. மு. ஷண்முகம் தலைமை)

உபரியாக அரிசி இருந்தால், அது பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்கிறபொழுது, வியாபாரிகளெல்லாம் அதை சேமித்து வைத்து, வேண்டும்பொழுது விற்பதற்கு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள், கொள்முதல் செய்கிற அத்தகைய நிலையிலேகூட, மிராசுதார்கள் சிலர் பதுக்கி வைத்து, பிறகு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை அதிக லாபம் பெறலாம் என்று அவர்கள் பதுக்கி வைக்கிறார்கள், ஆகவேதான் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டது என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கண்காணிக்க, நாட்டில் பதுக்கி வைக்காமல் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது எத்தகைய அடிப்படை நோக்கத்தில் என்பது பற்றி குறைமான்யக் கோரிக்கை குறிப்பில் விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“இம்மாநிலத்தில் அரிசி விலை அதிகரிப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு 1964 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அரசாங்கம் பலவகை அரிசிரகங்களின் உச்ச மொத்த விலைகளையும் சில்லறை விலைகளையும் நிச்சயித்து ஆணை பிறப்பித்தது. உச்ச விலை நிர்ணயித்த பிறகு, உணவுத் தானியங்களில் தனியார் வர்த்தகம் நின்று விட்டதுடன், நகரிலும் இதர நகர்ப்புற பகுதிகளிலும் தாற்காலிகமாக பற்றாக்குறை நிலைமை நிலவியது. அதன் விளைவாக இயல்பான வர்த்தக

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

ஆதாரங்கள் மூலமாக பொது மக்களுக்கு அரிசி சப்ளை எதுவும் கிடைக்கவில்லை. எனவே, அரசாங்கம் மார்க்கெட்டில் அரிசி சப்ளைகளை கிடைக்கச் செய்வதற்காக அரிசியைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டி வந்தது. இம்மாநிலத்திற்குள் அரிசி கொள்முதல் செய்வதற்குக் கூடுதலாக, இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்தும் ஒரிசாவிடமிருந்தும் ஏராளமான அரிசி வாங்கப்பட்டது. மேலும், தற்போது அறுவடையாகும் மகசூலிலிருந்து அரிசியைக் கொள்முதல் செய்து சுமார் 4 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவில் தானிய சேமிப்பை ஏற்படுத்தவும் அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

1964-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் அரசு தலையிட்டு விலைவாசி அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு போவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதன் நோக்கத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளில் இப்பொழுது அரசினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், பல்வேறு கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துத்தெரிவித்தது போல், விலைவாசி ஏறியவண்ணம் தான் இருக்கிறதே தவிர, அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்துக்கொண்டதின் காரணத்தினால் விலைவாசி இறக்கம் கண்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படவில்லை. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால், பொதுவாக இருக்கிற வாழ்க்கை செலவு புள்ளிவிவரம் ஜனவரி 1964-ம் ஆண்டில் 508-ஆக இருந்தது, டிசம்பர் திங்களில் 602 அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அரிசி போன்றகாய்கறி நிலைமையைப் பொறுத்தும், அதனுடைய விலைவாசி உயர்வை தடுக்கிற முயற்சியில் அரசினர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்களா என்றால், வெற்றி பெறவில்லை. வெற்றி பெறாத நிலை தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுத்தும், குழப்ப நிலைமைகள் அதிகரித்து இருக்கின்றனவே தவிர, விலைவாசியைக் குறைக்கின்ற நிலைமையிலே வெற்றி பெறாத நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகஸ்டு திங்களில் அரிசியைப் பொறுத்தவரையில், 62 காசு இருந்தது, இப்பொழுது டிசம்பர் மாதத்தில் 64 காசு என்று கூறப்படுகிற நிலைமைக்கு இருக்கிறது. காய்கறி 56 காசாக இருந்தது. 75 காசாக நவம்பர் திங்களில் ஏறியிருக்கிற அளவுக்கு இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. அதோடு சேர்ந்து பருப்பு வகைகளுடைய விலையும், வேறு வகை பண்டங்களுடைய விலையும் அதிகரிப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாத அளவுக்கு நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டு போகிற அத்தகைய நெருக்கடி நிலைமைகள் இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அரசினர் இப்பொழுது விநியோகிக்கின்ற பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு அப்படி அத்தகைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், தனியார் வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்யாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை மக்களுக்கும் அரிசி வழங்குகிற முழு பொறுப்பையும் அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், ஏற்றுக்

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கொள்ளவில்லை. வேறு யாரும் வாணிபம் செய்வதற்கு இல்லை, வேறு யாரும் கொள்முதல் செய்வதற்கு இல்லை, மாநிலத்திலுள்ள அவ்வளவு விளைச்சலையும் அரசே கொள்முதல் செய்யும், அதை வைத்துப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பையும் அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும், அரசே அதை விநியோகிக்கும் என்ற நிலையிலே முழுப் பொறுப்பையும் அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. முக்கியமாக, பெரும் நகரங்களிலும், சிறு நகரங்களிலும் அதுவும் குறைந்த அளவு அரிசி, கோதுமையை வழங்கும் அத்தகைய பொறுப்பை மட்டும் அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமான அளவுக்கு அரிசி வழங்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. போதுமான அளவுக்கு அவர்களுடைய அமைப்புகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் பெரிய நகரங்களிலும், நகர்புறங்களை அடுத்த இடங்களிலும், பெரிய நீண்ட க்யூவில் நின்று அரிசி வாங்கவேண்டிய அளவுக்கு, அத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை, மேலும் அப்படி வாங்குகிற அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய அத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை ஓரளவுக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கியது மூலமாக. அந்த நிலைமையை நாம் ஒப்புக் கொள்கிறோம். பெரிய நகரங்களைப் பொறுத்த வரையிலே குடும்பக் கார்டுகள் வழங்கப்பட்டது மூலம், அரசினர் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், குறைந்த அளவுக்கு அரிசி நியாய விலைக்குக் கிடைப்பதற்கு வழி கிடைத்திருக்கிறது என்றாலும், இருந்தாலும், நாட்டிலுள்ள எல்லோருக்கும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அந்த நிலைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. போதுமான அளவாவது அரிசி கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. அத்தனை பேர்களுக்கும், முழு அளவுக்கு, தேவையான அளவுக்கு அரிசி வழங்கும் பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. தனியாகக்கூட வியாபாரிகள் வியாபாரம் செய்ய அனுமதித்திருக்கிறோம், வேண்டுமானால் அவர்களிடம்கூட நியாய விலை அடிப்படையில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகிறார்கள். தனி வியாபாரிகளிடம் சென்று அரிசி வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்தால், தனி வியாபாரிகள் 'எங்கனிடம் அரிசி இல்லை. வாங்கிக்கொண்டு வருகிற உரிமையும் எங்களுக்கு இல்லை, அப்படி வாங்கிக்கொண்டு வருகிற நிலைமை ஏற்பட்டாலும் கூட, அது தடுத்து நிறுத்தப்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தவித தனி சில்லரை வியாபாரியிடமும் சென்று அரிசி வாங்க முடியாத நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்த வியாபாரிகள் ஏற்கனவே சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்த அந்த அளவுக்கு கொடுக்கிற நிலைமை மொத்த வியாபாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சில நகரங்களில் ஒரு சில மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு அரிசி கொடுக்கிற பொறுப்பைத் தான் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற அளவுக்கு, மற்ற பகுதிகளில் வாழ்கின்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

மக்களுக்கு அத்தனை பேர்களுக்கும் தேவையான அளவுக்கு அரிசி வழங்க வழிவகை செய்கிறதா அரசு, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு மொத்த வியாபாரிகள் விற்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் 'எங்களிடம் அரிசி இல்லை. ஆகவே, விற்பதற்கு வழி இல்லை' என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். மொத்த வியாபாரிகள் 'வெளி மாவட்டங்கரிலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு எங்களுக்கு வழி இருந்தும், அரிசி எங்கிருந்து, எப்படிக் கொண்டு வரலாம் என்று தெரிந்திருந்தும், கொண்டு வரமுடியாத நிலைமை, தடுத்து நிறுத்தப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாவட்டத்திலிருந்து மாவட்டத்திற்கு செல்ல முடியாது என்றாலும், வட்டத்திலிருந்து வட்டத்திற்குக்கூட நெல், அரிசியைக் கொண்டு போக முடியாத அத்தகைய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, நியாயமான விலைக்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பதற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மக்களுடைய தேவையைக் கருதி ஒரு சில வியாபாரிகள் அப்படிப் போய்க் கொண்டு வந்தாலும், அவர்கள் அதன் மூலம் அதிக லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார்கள். திருப்பூரில் நான் போயிருந்தபோது அங்கு விசாரித்தேன். அங்கே 'ஹோல்ஸேல் பிரைஸ்' மூட்டைக்கு ரூ. 51, 'ரிடைல் பிரைஸ்' ரூ. 55, 56 என்ற நிலைமை இருந்தாலும், சாதாரண பொது மக்கள் ரூ. 115, 120 கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஈரோடுக்குப் பக்கத்திலுள்ள கொடுமுடிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு நெல் விளைச்சல் ஏராளமாக இருந்தது, வயல்கள் ஏராளமாக இருந்தன. எவ்வளவு நெல் விளைகின்ற அத்தகைய நிலைமையில்கூட அங்கு இருக்கிற மக்களுக்கு உணவு தரும் அத்தகைய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அங்கே இருக்கிற மக்கள் கடைகளில் வாங்கவேண்டிய நிலைமை தான் இருக்கிறது அங்கே ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.75, 1.87 கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்று மக்கள் கூறினார்கள். மக்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அரிசி வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் பெரிய நகரங்களில் ஒரு சிலருக்கு ஒரு குறைந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் அரிசி வழங்கக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை போக்குவதற்கு அரசு உள்ளபடியே முன்வருதல் வேண்டும். இதிலே கட்சி பாகுபாடுகூட இல்லை. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அத்தனை பேர்களும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலிருந்து மாநிலம் போவதற்கு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. தமிழகத்திலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு கள்ளக் கடத்தலை தவிர்ப்பதற்கு அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் தவறு இல்லை. அரசு எவ்வளவு கொள்முதல் செய்வார்கள் என்பது பற்றி தெளிவு இல்லை. எவ்வளவு கொள்முதல் இதுவரையில் செய்து இருக்கிறார்

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள், இன்னும் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்ய இருக்கிறார்கள், கொள்முதல் எவ்வளவு காலத்தில் முடியும் என்ற விவரங்கள் இதிலே தரப்படவில்லை. அம்மாதிரி விவரங்கள் தருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்றும் கூட விளக்க உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு காலத்தில் அரசு கொள்முதல் செய்யும் என்று தெரியவில்லை. 4 லட்சம் மெட்ரிக் டன் சேமித்து வைக்கப்போகிறோம், அப்படி சேமித்து வைத்த பிறகு, மற்றவர்கள் கூட கொள்முதல் செய்ய, விற்க இடம் தருவோம் என்று அரசினர் கூறுகிறார்கள். இது எந்தக் காலத்தில் ஏற்படும் என்றாவது அரசினர் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் வாங்கி விற்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை. அதிலே பல தடைகள், குறைப்பாடுகள் வந்திருக்கின்றன. வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அத்தனை பேர்களும் நாயையமற்றவர்கள், பொறுப்பற்றவர்கள் என்று கூறப்படுவதற்கில்லை. அதிலும் மூன்று வகையானவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாயைத்தோடும், யோக்கியப் பொறுப்போடும் தொடர்ந்து பல காலமாக வியாபாரம் செய்துவருகிறவர்கள் அந்த நிலைமையிலேயே வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், வாய்ப்பை பயன் படுத்திக் கொண்டு, லாபம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நிலைமையில் இருப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். வாய்ப்பை தாங்களாகவே உருவாக்கிக் கொண்டு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக்கொண்டு, கொள்ளை லாபம் பெறுவதற்கான நிலைமையை அவர்களே உருவாக்கிக்கொண்டு, அதன் மூலம் லாபம் அடைபவர்களும் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி மூன்று தரப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். தனியார் சரியாக நடக்காத அத்தகைய நிலைமை இருந்தால், சட்டத்திற்கு புறம்பாக மக்களுடைய தேவையைக் கருதாது, தங்களுடைய லாப நோக்கம் ஒன்றையே கருதி வியாபாரிகள் செயல்பட்டால், சர்க்கார் அதில் தலையிட்டு அவர்களைத் திருத்தவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அப்படி அரசினர் நடவடிக்கை எடுத்தும், அவர்களை திருத்துவதற்கு வழி இல்லை; தொடர்ந்து அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் இருக்கும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு வழி வகை ஏற்படாது என்றால், அதற்காக செலவழிக்கும் செலவு, நேரம், நினைப்பு, உழைப்பு இவைகளைவிட, அரசாங்கமே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், மொத்தச் செலவும் குறைவதற்கு வழி ஏற்படும். அத்தகைய நிலைமை ஏற்படுகிற பொழுது, அவர்களிடமிருந்து அரசினர் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்வது முறை. அப்படி அரசினர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளும் பொழுது, எப்படி வியாபாரிகளில் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்களோ, அப்படி அதிகாரிகளிலும் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாடுகளை ஏற்படுத்துகிறவர்களிலும் மூன்று ரகத்தினர் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொறுப்பை உண்மையாக, நேர்மையாக, நீதியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்ட வேண்டியவர்களே,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

கொண்டு, தீய செயல்களுக்கு, சட்டத்திற்குப் புறம்பான செயல்களுக்கு இடம் அளிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ரகத்தினர், கேட்டு வாங்கி, இதைக் கொடுத்தால் தான் இந்தக் கடமையை ஆற்றுவோம், இந்த நிலைமைகளுக்கு உடந்தையாக இருப்போம், இந்த முடிவுகளுக்கு உடந்தையாக இருப்போம், என்று கூறுகிறவர்கள். நாட்டிலே இரண்டாவது ரகத்தினரை விட, இந்த மூன்றாவது ரகத்தினர் பெருகிக் கொண்டே வருகிறார்கள். வியாபாரத் துறையிலே எப்படி இந்தத்தரத்தினர் பெருகிக்கொண்டு வருகிறார்களோ, அதேமாதிரி நிர்வாகத் துறையிலும் பெருகிக் கொண்டு வருவதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்த தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுத்தாலொழிய, தனியார் துறையில் எத்தகைய கேடுகளும், மற்ற நிலைமைகளும் இருக்கின்றனவோ, அத்தகைய கேடுகளும் மற்ற நிலைமைகளும் நிர்வாகத் துறையில் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படும். இப்பொழுதும் கள்ளக் கடத்தல் நடந்துகொண்டு வருகிறது. மூன்றாவது ரக அதிகாரிகள் நிர்வாகத் துறையில் பெருகி வருவதனால் இது நடக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை நிர்வகிக்கின்ற அத்தகைய முறையிலே கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், இந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்று, எல்லோருக்கும் கொடுக்க முயற்சிகள் எடுக்கும், அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யும், அரசாங்கமே விநியோகம் செய்யும் என்ற நிலைமை இருந்தால், அரசாங்கத்தை எதிர்பாக்கலாம். வேறு யாரும் போய் கொள்முதல் செய்ய வழிவகை இல்லாத நேரத்தில், அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்ய வழிவகை ஏற்படும். நான்கு லட்சம் டன் அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. எத்தனை மாத காலம் அந்தக் கொள்முதல் தொடர்ந்திருக்கும், மற்றவர்களும் படிப்படியாகவந்து உணவுப் பண்டங்களை வாங்குவதற்கு வழிவகை எப்பொழுது செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெளிவாக இல்லை. அவர்கள் பார்த்து உணவுப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். முன்பு எல்லாம் அரிசிக் கடைகளில் 7, 8 ரக அரிசி வைத்திருப்பார்கள். பார்த்துப்பொறுக்கி, எந்த அரிசி நயமான அரிசி, தேவையான அரிசி என்று பார்த்து வாங்க வழிவகை இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது எந்த அரிசி வழங்கப்படுகிறதோ அந்த அரிசியை வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் எடுத்து வைத்த அரிசியைப் போல இருந்தாலும், வாங்கித்தான் தீரவேண்டுமே தவிர, 7, 8 கூடைகளில் உள்ள அரிசியைப் பார்த்து; நல்ல அரிசியை, நயமான அரிசியை வாங்கும் நிலை இல்லை. கொடுக்கும் அரிசியை வாங்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலுங்கூட அதை நிர்வகிக்கின்றவர்கள் எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் திங்களில் இருந்த நெருக்கடி நிலைமை ஓரளவுக்குத் தளர்ந்து உணவுப் பண்டங்கள் இப்பொழுது பரவிவருகின்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே அனுபவம்பெற்ற விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் சொல்வது என்னவென்றால் இந்த நிலைமை இன்னும் இரண்டு மூன்று மாத காலத்திற்குத்தான் இருக்கும்,

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அதேமாதிரி நெருக்கடி நிலைமை வரக்கூடும், அப்படி ஒரு பயங்கரமான நிலைமை வருமேயானால் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் சேலத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். சேலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு 40 ஆலைகள் இருக்கின்றன. நாளொன்றுக்கு நாலாயிரம் மூட்டை அரிசியை மற்றப் பகுதிகளுக்கு அரைத்து அனுப்புகின்ற பணியில் அவைகள் ஈடுபட்டிருந்தன என்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்த ஆலைகளில் பெரும்பாலானவை தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்யாமல் இருக்கின்றன. நான் ஒன்றுக்கு நாலாயிரம் மூட்டை நெல்லை அரைத்து விநியோகம் செய்யாததால் பரவவேண்டிய வகையில், பரவ வேண்டிய இடங்களுக்கு அரிசி பரவவேண்டும் என்ற நிலைமை இப்பொழுது இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படி அந்த ஆலைகள் வேலை செய்யாததால் வரவேண்டிய நெல் வரவில்லை. அரைக்கப்படவேண்டிய அரிசி அரைக்கப்படவில்லை. விநியோகிக்கப்படவேண்டிய அரிசி விநியோகிக்கப்படவில்லை, பரவ வேண்டிய அரிசி பரவவில்லை. இவ்வளவு மில்களும் இவ்வளவு வியாபாரிகளும் சேர்ந்து பாப்பிக்கொண்டிருந்த அத்தகைய உணவுப் பண்டங்களின் வியாபாரத்தை இப்பொழுது அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலமாக அவர்கள் அந்த அளவுக்கு முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அதில் வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்களா, என்று பார்த்தால் அதில் வெற்றி பெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நாம் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அரசினர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதைப் பற்றி நான் குறைசொல்வதில்லை. முடிவுதான் முக்கிய நோக்கம். அரிசி கிடைக்க வேண்டும், உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்க வேண்டும், நியாய விலையில் கிடைக்க வேண்டும், தேவையான பொழுது கிடைக்கவேண்டும், விரும்பிய வகையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமே தவிர எந்த முறையில் அது வழங்கப்படுகிறதென்பதைப் பற்றி மக்களோ அல்லது மற்றவர்களோ கவலைப்படமாட்டார்கள். ஆகவே, அந்த அளவுக்கு நிலைமை வரவேண்டுமானால் எந்த முறைகளைக் கையாளவேண்டுமோ அந்த முறைகளை அரசினர் கையாளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அரசினர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் முறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வேண்டிய நெல், வேண்டிய அரிசி நகரவில்லை, தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை, என்ற நெருக்கடி நிலைமை மேலும்மேலும் நீடித்துக்கொண்டு போகுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண வியாபாரிகள் கொள்முதல் செய்யும் அளவுக்கு அதிகாரிகள் கொள்முதல் செய்ய முடிகிறதா, அதில் முழு வெற்றியையும் பெற்றிருக்கிறார்களா, அப்படி வெற்றி பெறாவிட்டால் என்ன வழிவகைகளை அரசினர் மேற்கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். 4 லட்சம் டன் அரிசியை கிடங்குகளில் சேமித்து வைத்து, நெருக்கடி காலங்களில் வெளிவிடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே ஏற்பட்டிருக்கிற அச்ச நிலையைப்பற்றி அனுபவம்பெற்ற பலர் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து அரசினர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் அதைப் பக்குவப் படுத்தி, தரத்தைக் காப்பாற்றித் தீரவேண்டிய பொறுப்பில் அரசினர் இருக்கிறார்கள். அரிசி மில்களில் அரைத்தவுடனேயே சூட்டோடு சூடாக கட்டிவிடுகிறார்கள். அப்படிச் சுட்டாமல் ஆற விட்டு அதற்குப் பிறகு கட்டினால்தான் அரிசி கட்டியாக ஆகாமல் இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன செய்யப்படுகிறதென்றால் மில்களில் அரைத்தவுடனேயே சுடச்சுட மூட்டைக்களாகக் கட்டித் தைத்துவிடுகிறார்கள். நல்ல நெல் உற்பத்தியாகி இருந்துங்கூட, நல்ல அரிசியாக வரவேண்டிய அரிசி, பக்குவப்படுத்தவேண்டிய முறையில் பக்குவப்படுத்தாததன் காரணமாக கட்டிகளாகவும், பாசம் பிடித்ததாகவும் வேறுவகைகளிலும் கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் பலர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், அரிசியை 1½ அல்லது 2 மாத காலத்திற்குத்தான் அடுக்கி வைத்திருக்கலாம். நெல்லாக இருந்தால் ஐந்து அல்லது ஆறு மாத காலம்வரை வைத்திருக்கலாம். அரிசியாக மாற்றப்பட்ட பிறகு அது இரண்டு மாத காலத்திற்குள் நகர்ந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டும். பழைய ஸ்டாக்குகள் தீர்ந்து மேற்கொண்டு புதிய ஸ்டாக்குகள் வந்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு புதிய ஸ்டாக்குகள் அப்போதைக்கப்போது வந்துசேறுகிற நிலைமையிலே அரிசியாக வாங்கிச் சேமிப்பதிலே பொருள் இருக்கமுடியும். ஆனால் இப்பொழுது வாங்கிச் சேமித்துவைத்து பிறகு பல மாதங்கள் கழித்து நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது எடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தமாதிரி வீணாய்ப்போன அரிசியாகவும், நாற்றமடிக்கிற அரிசியாகவும்தான் வந்துசேரக்கூடும். இதைப் போக்குவதற்கு அரசினர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் அறிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்.

முழு வியாபாரத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளும், அரிசியில் சொந்தக்காரர்களும் மற்றவர்களும் கனம் முதல்அமைச்சர் அவர்களுக்கு பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நெல் மண்டி வியாபாரிகள் சமீபத்தில் ஒரு மகஜரை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதில் “சர்க்கார் கிராமத்தில் நெல் கொள்முதல் செய்யும் வேலையை நெல்வண்டி வியாபாரிகளிடம் விட்டுவிடுமாறு அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டும் அதற்குள்ள சர்க்கார் விதிக்கும் நிபந்தனைக்கும் உட்பட்டு கொள்முதல் செய்வதாக உறுதி அளிக்கிறதுடன் பாதிக்கப்பட்ட நெல் மண்டி வியாபாரிகளுக்கும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள பல நூற்றுக்கணக்கான ஆண், பெண் தொழிலாளர்களுக்கும் புத்தியூர் கொடுக்கும்படி சர்க்காரை வேண்டிக் கொள்கிறது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் விதிக்கும் நிபந்தனைகளின்படி பொறுப்பை ஏற்று நடத்த தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அனுபவம் பெற்றவர்களைக்கொண்டு கொள்முதல் செய்வதற்கு முன்வருதல் வேண்டும்.

இந்த நிலைமைகளை அவ்வப்பொழுது சீர்படுத்துவதற்கும், இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களை ஆராயவும் ஒரு

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிரந்தரக் குழு ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். உணவுப் பிரச்சனை தேசிய பிரச்சனையாக அமைந்திருக்கிறது. எந்தக் கட்சியின் கொள்கைப் பிரச்சனையாக அமையவில்லை. அந்த அடிப்படையில் 1962-வது ஆண்டு வரவு செலவுக்கணக்கின் விவாதத்தின் போது கூறுகிறபொழுது, உணவு நிலைமையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு இருந்தால் மாநில அரசுக்கு மிக நன்றாக இருக்கும், அதிலே பல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் பெறுகிற நிலைமை ஏற்படுமானால், தொகுதி நிலைமை பற்றியும், நாட்டு நிலைமை பற்றியும் எடுத்துச்சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னேன். அதிலே நியாயமாய், நேர்மையாய் வாணிபம் செய்கின்ற அத்தகைய அனுபவம் பெற்ற வியாபாரிகள் இடம் பெற்றால் நன்றாக இருக்கும். மேலும் அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவில் பொருளாதார வல்லுநர்களையும், நிர்வாக அதிகாரிகளையும் இடம்பெறச் செய்வதின் மூலம் அவ்வப்பொழுது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், வியாபாரிகள் தவறுகள் செய்யும் பொழுது அவற்றை தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெறவும், நாட்டினுடைய நிலைமையையும், தொகுதிகளின் நிலைமையையும் ஆராய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படி சர்வகட்சிகளையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இடம் பெறுவதன் மூலம் இந்த நெருக்கடியைத் தீர்க்க எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட முடியும். அதிலே பொருளாதார நிபுணர்கள் இருந்தால், நிலைமை இது, நமக்குத் தேவை இது, வழிமுறைகள் இவை என்று எடுத்துக் காட்டி, அவைகளை நிறைவேற்ற வழிமுறைகளை கையாள் பொருளாதார நிபுணர்களும், இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு அனுபவம் பெற்று இருக்கிற வியாபாரிகள் இடம் பெற்று, கொள்முதல் செய்கிறவர்கள் இடம் பெற்று இருந்தால் அவ்வளவு பேரும் இடம் பெற்று இருந்தால், அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து தேவையான நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து, ஏற்படுகின்ற கஷ்ட நஷ்டங்களை ஆராய்ந்து, அவற்றை நீக்குவதற்கு, அந்தப்பணியைச் செவ்வனே செய்து ஒரு சில அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் இடம் பெறக்கூடிய அத்தகைய ஒரு நிரந்தரக் குழு இருக்குமானால் அதில் உள்ளவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கவலையோடு நெருக்கடிக்கு, பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வழிவகை ஏற்பட முடியும். இந்த அடிப்படையில், மத்திய அரசு ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்க எண்ணி இருப்பதாக இந்திய அரசு உணவு அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே அடிப்படையில் மாநில அளவில் ஒரு குழு வைக்க இந்த மாநில அமைச்சரவை நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு குழு அமைப்பதன் மூலம், எதிர் காலத்தில் அத்தகைய நெருக்கடி ஏற்படாமல் அந்தக் குழுவின் ஆலோசனையின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை ஏற்பட முடியும்.

12-00
noon.

பருப்பு வகைகளின் விலை திடீரென்று ஏறிக்கொண்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணங்கள் எடுத்துச்சொல்லுகிற அத்தகைய நிலையில் சொல்லப்படுகிறது என்னவென்றால், சாதாரணமாக வட மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு வகைகள் இந்த மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி வட மாநிலங்களிலிருந்து

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

நாம் பெரும் அளவை அவர்கள் தடைசெய்ததால்தான் இங்கே தேவையான அளவுக்கு கிடைக்கவில்லை, பற்றாக்குறை இருக்கிறது, விலை அதிகமாகிக்கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து இதில் எந்த அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்று அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் தடை செய்திருந்தால், நமக்குத் தேவையான பருப்புவகைகளைப் பெற அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை என்ன என்பதை அறிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை, உணவு பிரச்சனை, குடும்பக் கார்டுகள் வழங்குவதன் மூலம் ஓரளவுக்கு நெருக்கடி தீர்ந்திருக்கிறது என்றாலும், சில்லரை வியாபாரிகளிடத்தில் வாங்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தாலும், அப்படி வாங்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து, அரசாங்கத்தினர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொறுப்பை தளர்த்தி மாற்று வகைகளிலும் பெறவழிவகை செய்யவேண்டும். ஏற்கெனவே வியாபாரம் செய்யாமல் இருந்தவர்களுக்கு இந்த உரிமை வழங்கப்பட்டு இருப்பதால், பல வியாபாரிகளுக்கு மனக்குறைகளும், குழப்பங்களும், குளறுபடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, அதில் ஏற்பட்டிருக்கும் மனக்குறைகளைத் தீர்க்க கனம் முதல் அமைச்சர் முன்வரவேண்டும். பல ஆண்டுகாலமாக தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்துக்கொண்டு இருந்தவர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துகிறது என்ற நிலையோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் மட்டும் விநியோகம் செய்யப்படும் என்கிற நிலையோ இருந்து அப்படிப்பட்ட தெளிவான கொள்கையை அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருந்தால், இந்த மனக்குறை வரவேண்டிய தேவையில்லை. ஆனால் வியாபாரிகளில் ஒரு சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் மூலம் விநியோகம் செய்ய அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி வழங்கும்போது, 2000-க்கும் மேற்பட்ட அரிசி வியாபாரிகள் இருக்கும் போது, ஒரு சிலரை மட்டும், 550 பேர்களுக்கு மட்டும் லைசென்சு வழங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கியிருக்கிற காரணத்தினால், மற்றவர்கள் குறைபட்டுக்கொள்ளும் அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி வழங்கும் போது வழங்குவதில் ஒரு முறையை வகுத்து, இவ்வளவு பேருக்கு வழங்குவது, இந்த நிலையில் வழங்குவது, இன்ன அடிப்படையில் வழங்குவது, தகுதி, திறமை உடையவர்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று இதிலெல்லாம் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை கடைப்பிடிப்பதாகத் தெரியவில்லை. தொடர்ந்து அரிசி விநியோகத்தைச் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், பல தலைமுறையாக வியாபாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களுக்கெல்லாம் லைசென்சு கொடுக்கப்படமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு மனக்குறை ஏற்பட்டு, ஆத்திரம் ஏற்பட்டு, எங்களைப் போன்ற நகரத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களிடம் முறையிட்டுக் கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

21st January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ருக்கிறது. புதிதாக சிலருக்கு அரிசி விற்பனை செய்ய லைசென்சு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைக் காணும் தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள்," எங்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது, நாங்கள் முறையாக, நியாயமாக நடந்துக்கொண்டிருக்கிறோம், விற்பனை வரி, வருமான வரி முதலிய வரிகளைச் சரியாகக் கட்டியிருக்கிறோம், அப்படியிருந்தும் அந்த உரிமை எங்களுக்கு வழங்கப்படாமல், திடீரென்று புதிய வியாபாரிகள் பலருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறையை கனம் முதல் அமைச்சருக்கும், கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதிலும் ஒரு கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் லைசென்சு வழங்கும் அத்தகைய முறையை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஏற்கெனவே அரிசி வியாபாரம் செய்யும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் ஒரு முறையை வகுத்து, இதற்கு முன்னால் இவ்வளவு வியாபாரம் செய்தவருக்கு இவ்வளவு, இன்னொருக்கு இவ்வளவு, இந்த அளவுக்குச் செய்தவர்களுக்கு இவ்வளவு என்று அவர்களை இரண்டு மூன்று பாகுபாடுகள் செய்துகொண்டு, வியாபாரிகளையும் பிரித்து, காட்டுகளை விநியோகிக்கும் முறையை மேற்கொண்டாலும் இந்த மனக்குறை ஏற்படாது. அப்படி இல்லாமல், திடீரென்று 13, 14 புதிய லைசென்சுதாரர்களை ஏற்படுத்தி ஏற்கெனவே வியாபாரம் செய்தவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்காமல், புதிதாக வந்தவர்களுக்கு, இடம்கூடக் கிடைக்காமல், புதுப்புது இடங்களைத் தேடி, அங்கெல்லாம் விநியோகிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய நிலையின் காரணமாக பலவிதமான மனக்குழம்புமூடும், கட்சி மாச்சரியங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. குறைபாடுகளை நீக்க அரசினர் முன்வரவேண்டும் என்றுதான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என் தொகுதியாகிய திருவல்லிக்கேணியில், கன்ஸ்யூமர் சொசைடி இருக்கிறது. ஏற்கெனவே செய்தவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கினால் தவறு இல்லை. ஆனால் புதிதாக 4, 5 கடைகளைத் திறந்து, அவசர அவசரமாகத் தேர்ந்தெடுத்த இடங்களில் அவர்கள் வாணிகம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏற்கெனவே வாணிகம் செய்தவர்களுக்கு மனக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் நிதி பெற, நியாயம் பெற விரும்புகிறார்கள். ஏற்கெனவே தொடர்ந்து வியாபாரம் செய்தவர்களுக்கு இப்படி இடம் கிடைக்காததால், கட்சி மாச்சரியங்கள் ஏற்படும் அளவுக்குக்கூட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக சென்னை 73-வது வட்டத்தில் மண்டல காங்கிரஸ் கமிட்டி இருக்கிற இடத்தில் காந்திஜி சேவா சங்கம், இளைஞர் நேயர் கழகம் பஜனைக் கோயில், தேசிய மினவர் சங்கம் பஜனைக் கோயில், 79-வது வட்டம் பஜனைக் கோயில், கல்யாண மண்டபம், கோகுலம் (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பஜனை மடங்களெல்லாம் அரிசி விற்பனை செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனவா?) இவைகளெல்லாம் அரிசி வழங்கும் லைசென்சு பெற்ற இடங்களாக இருக்கின்றன. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஏற்கெனவே

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [21st January 1965]

வியாபாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் அந்த அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்காமல், திடீரென்று புதியவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கி இருப்பதால் ஆச்சரியங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. வினியோகம் பூராவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் அதில் தவறு இல்லை. ஆகவே, இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அத்தகைய நிலைகள் ஏற்படாமல், கனம் முதல் அமைச்சரும், உணவு அமைச்சரும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மீண்டும் பரிசீலனை செய்து நியாயமான அடிப்படையில் கார்டுகளை வினியோகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ்ஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சிக்காரர்களானாலும் சரி, ஏற்கெனவே அரிசி வாணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்காமல் இருப்பது நியாயம் இல்லை. ஏற்கெனவே வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களுக்கு எந்த முறையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கண்டு அறிந்து அந்த முறையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு லைசென்சு வழங்க வேண்டும். அத்தகைய முறையைப் பரிசீலனை செய்து நியாயத்தை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க என்று ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையைப்பற்றி கவர்னர் உரை மீது பேசும்போது பேச வாய்ப்பு இருப்பதால், அதை அதிகமாக இப்பொழுது வற்புறுத்தாமல், அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிற தேவையை உத்தேசித்து ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களைப் போக்க அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு பணியாற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அரசினர் முறைகளைக் கையாள் வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், புதிய பஸ்கள் செலவு என்ற வகையில் ரூ. 55,00,000 கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதை விளக்கிச் சொல்லும்போது, அந்தத் தொகை “வண்டி அடிச்சட்டம் வாங்குவது, அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்து மத்தியத் தொழில் பட்டறையில் வண்டிகளின் மேல்பாகங்களை நிர்மாணித்தல் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 55 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது புதிய பஸ்களுக்காகவா அல்லது ஏற்கெனவே உள்ள பஸ்களைப் புதிப்பிக்கவா என்று தெரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ‘மேல்பாகங்களை நிர்மாணிக்கிறது’ என்று இருப்பதில் விளக்கம் இல்லை.

“அரிசி எடுத்துச் செல்வதற்காக, 30 அரசாங்க பஸ்களை லாரிகளாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது. இது “புதுப்பணி” குறித்த செலவாகும். மேலும் 30 பஸ்களை, அவ்வாறே மாற்றுவதற்கும் அரசாங்கம் அனுமதி தந்துள்ளது. அரசாங்க பஸ் ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500 என்ற வீதத்தில் 60 பஸ்களை லாரிகளாக மாற்ற ரூ. 2,10,000 செலவாகும்”.

21st January 1965 : [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று கூறப்படுகிறது. ஒடிக்கொண்டிருக்கிற பஸ்களை, லாரிகள் தேவை என்பதற்காக மாற்றுகிறார்களா? அல்லது, ஒதுக்கப்பட்டு, இனிமேல் பஸ்களுக்குப் பயன்படாது, ஆகவே லாரிகளாக மாற்ற வேண்டும் என்ற நிலைமையில் 30 பஸ்களை லாரிகளாக மாற்றுகிறார்களா? அல்லது, விரைவிலே இரண்டொரு ஆண்டுகளிலே அவை தள்ளப்பட வேண்டிய பஸ்கள்; ஆகவே, லாரிகளாக மாற்றுவது நலம் என்ற முறையிலே மாற்றப்படுகின்றனவா என்ற விளக்கத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினையை முக்கியமான பிரச்சினையாகக் கருதி, அதுபற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொன்ன குறைபாடுகளைப்போக்கி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களை மிகத்தீவிரமாக நிறைவேற்ற அரசினர் முயல்வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத்துணை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது இரண்டரை மணி நேரத்திற்கு மேலாகப் பொது விவாதம் இங்கே நடைபெற்றது. இதிலே பெரிய அளவுக்கு மானியத் தொகை கோரப்படுவது உணவு விஷயத்தைப் பற்றியது. ஆகவே, உணவு விஷயத்தைப் பற்றியே அதிகமாகக் கனம் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலும் அது பேசப்படக் கூடியது. இருந்தாலும், உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டிலும் இந்தத்துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிய விவாதத்திலே ஒரு (Full-Dress Debate) என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே பல யோசனைகள் எல்லாம் கனம் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த விவாதத்தைத் துவக்கிவைத்த கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், 'இந்த மூன்றாவது துணை மதிப்பீட்டுக்கு மேல் நான்காவது துணை மதிப்பீடு வரும்' என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக வரும் என்று நானும் சொல்கிறேன். மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள்ளே வரும். அப்போதைக்கப்போது துணை மதிப்பீடுகளைக் கொண்டுவந்து மன்றத்தினுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விடுவது வரவேற்கக்கூடியதுதான் என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அவசியம் ஏற்படுகிறபோதெல்லாம் துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. எதிர்பாராத வகையிலே செலவினங்கள் ஏற்படுகிறபோது துணை மதிப்பீடுகள் வருகின்றன. எதிர்பார்க்கப்படும் செலவினங்களுக்கு வரவுசெலவு திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. எதிர்பார்க்கப்படும் செலவிற்கு அதிகமாக வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்குவதற்கில்லை. அதிகமாக ஒதுக்கிவிட்டு, பிற்பாடு செலவு ஆகவில்லை யென்றால், செலவாகவில்லை என்ற குறை கூறப்படுவதோடு கூட; அந்தத் தொகையை வேறு இனத்திற்கும் பயன்படுத்த முடியாமல் அனாவசியமாக இதற்கு ஒதுக்கப்படும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான், கூடிய வரையில் மதிப்பிட்டு; எவ்வளவு வேண்டுமோ அந்த ஆண்டுக்கு அளவிற்கு முதலிலே ஒதுக்கப்படுகிறது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

பின்னால்தேவை அதிகப்படுகிறது. நல்ல இனங்களுக்குத் தான் தேவை அதிகப்படுகிறது. விரயமான செலவுக்கு அல்ல. ஆகவே தான், அப்போதைக்கப்போது துணை மதிப்பீடுகள் எந்த சட்ட மன்றத்திலும் கொண்டுவரப்படுகின்றது. புதிய செலவினங்கள் அதிக செலவினங்கள் ஆகியவை தான் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் வருகின்றன.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், இந்த விவாதத்திற்கு இன்னும் அதிக நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதிக நேரம் வேண்டும் என்றால், பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியிலே யோசித்து, ஒரு நாள் பூராவுமோ; இரண்டு நாட்களோ கூட வேண்டுமென்றால் இந்த விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே ஒன்றும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் பற்றிய விவாதத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அநேகமாக கவர்னர் உரையின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் பேசக்கூடியது தான் இதிலேயும் பேசக்கூடியதாக இருக்கும். வரவு செலவுத் திட்டம் வரப்போகிறது. அப்பொழுது விரிவாகப் பல இனங்களைப்பற்றிப் பேசலாம்.

கனம் உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, 'இவ்வளவு பணம் கேட்கிறீர்களே, இதை எப்படிச் சரிக்கட்டப் போகிறீர்கள்' என்றெல்லாம் கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். இந்த 21 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் கோருவது; முதல் போட்டு, உணவுத் தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்காகத்தான். முதலில் பணம் போட்டு உணவுத் தானியங்களை வாங்குகிறோம். பின்னால் விற்கிறபோது; அந்தப்பணம் திரும்பி வரப்போகிறது. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து கடனும் கிடைக்கிறது. இதை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு சரிக்கட்டப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோது, இந்த ஆண்டிலே எப்படியெல்லாம் சரிக்கட்டப்பட்டது என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்படும்.

"விலைவாசி கட்டுப்படுத்தப்படாமல், அது அதிகப்பட்டுக் கொண்டே போகிறது, அப்போதைக்கப்போது கவர்னர் உரையின் போது, வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறபோதும் குறிப்பிட்டு வந்தும், ஒன்றும் செய்யவில்லை" என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறையாகக் கூறினார்கள். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட, 'இதிலெல்லாம் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்காது' என்று கூறினார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அப்போதைக்கப்போது நிலைமையை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு வருகின்றோம். விலை ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை தான்; கவலை அளிக்கக்கூடிய பிரச்சனை தான். ஆனால், விலை ஏறுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு என்பதைக் கனம் உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். நானும் விளக்கியிருக்கிறேன். மற்றவர்களும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலும் மாநில ரீதியிலும் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவச்சலம்]

வருகிற விஷயம் தான். பொருளாதார நிபுணர்கள் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். நிர்வாகிகளும் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். இப்படிப் பல கோணங்களிலிருந்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அப்போதைக்கப்போது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வருகின்றன.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், விலைவாசி உயர்வினால், cost of living index எந்த அளவுக்கு உயர்ந்து வருகிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தார்கள். 1937-ம் ஆண்டில் இருந்த புள்ளி விவரத்தையும் இப்போதைய புள்ளி விவரத்தையும் ஒப்பிட்டு, 500 புள்ளி, 600 புள்ளி என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் விலை அதிகமாயிருக்கிறதா என்று பார்த்து, இத்தனை பாயிண்ட் அதிகமாயிருக்கிறது என்றால், அது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம் தான். ஆனால், எந்த எந்தப் பொருள்களின் விலை உயர்வால் வாழ்க்கைத்தரப் புள்ளி உயர்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும்.

மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் பண்டங்களில் அரிசி முக்கியமான பண்டமாகும். அரிசி விலை ஏறிக்கொண்டு வந்தது. ஆனால், சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டிலே விலை மிகவும் அதிகமாக ஏறியதைப் பார்த்த பிறகு தான் ஓரளவுக்கு அரசாங்கம் இதிலே தலையிட வேண்டியிருந்தது. முன்பு விலைக் கட்டுப்பாடு செய்ய வில்லை. ஒரு நிலையில் விலைக்கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்தோம். விலைக் கட்டுப்பாடு இருந்தாலும், எந்த விலையிலும் வாங்குகிறார்கள். தானியங்களை வாங்கிக் கையிருப்பில் வைத்துக் கொள்ளாமல் விலைக் கட்டுப்பாடு மட்டும் செய்தால் அது நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போகிறது. அதனால் விலைக் கட்டுப்பாட்டை நிறுத்தி விட்டு, பின்னால் நாம் ஓரளவு குறைந்த அளவு வாங்கியாவது அதை நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுப்பது என்ற முறை அனுசரிக்கப்பட்டு வந்தது. அதுவும் திருப்திகரமாக இல்லை. ஏதோ மிகவும் ஏழைகளாக இருந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகக் குறைந்த விலையில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிலும் பயன் இல்லை. இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதுபோன்ற பதுக்கலோ, கள்ளக் கடத்தலோ அப்பொழுது ஒன்றும் இல்லை. காரணம், அப்பொழுது அரசாங்கம் தலையிட வில்லை, விலைக் கட்டுப்பாடும் இல்லை. விலை ஏறிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது பதுக்கலுக்கு அவசியம் இல்லை. கள்ளக் கடத்தல் ஒன்றும் இல்லை. கள்ளக் கடத்தல் எப்போதும் இல்லை. அப்போதெல்லாம், கேரள மாநிலம் நமக்குப் பக்கத்து மாநிலமாக இருக்கிறது என்றாலும், அந்த மாநிலத்திற்கும் இந்த மாநிலத்திற்கும் உணவுத் தானியப் போக்குவரத்து இருந்தது; தடை இல்லை. தென் மண்டல மாநிலங்கள் எல்லாம் ஒரே மண்டலமாக இருந்தன. இப்போதும் இருந்து வருகிறது. ஆகையால், தானாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. விலை அதிகப்பட்டுக்கொண்டு போகிறது. சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. இதை அப்படியே விட்டுவிட்டால் விலை மேலும் ஏறும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

ஆகவே, அதைத் தடுத்தாக வேண்டும் என்ற நிலையிலே தான் மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு கலந்தாலோசித்து விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது. இந்தக் கட்டுப்பாட்டினால் பலன் உண்டா? என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். 'நிச்சயமாகப் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று நான் கூறுவேன். இப்பொழுது இன்னும் ஒரு சில இடங்களில் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு மேலும், தவறுதலாக, சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தபோதிலும், விற்கிறார்கள், வாங்குகிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது என்றாலும், மொத்தத்திலே விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தினால் ஓரளவுக்கு விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவராமலிருந்தால் இன்னும் அதிகமாக விலை ஏறியிருக்கும். ரூ. 1.75-க்கு மேலும் கூட ஏறியிருக்கும். மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாய்க்குக் கூட ஏறியிருக்கும். இப்படி விலை ஏறக்கூடும் என்பதை எதிர்ப் பார்த்து, அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று நான் விலைக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம்.

ஆனால் விலைக் கட்டுப்பாடு என்கிறபோது மிகக் குறைந்த விலைக்கு வைத்துவிட்டால் விவசாயிகளை அது பாதிக்கும். ஆகவே தான் அன்றைக்கு என்ன விலை இருந்ததோ அதன் அடிப்படையாகக் கொண்டு அதற்கு மேல் விலை ஏறக்கூடாது என்பதற்காக உயர்ந்த பட்ச விலை, குறைந்த பட்ச விலை என்று தற்காலிகமாக நிர்ணயித்தோம். அப்பறம் அறுவடையான பிறகு ஓரளவு விலையைக் குறைத்து அதை நிரந்தரமாக நிர்ணயித்தோம். அதிக விலை கொடுத்தாவது வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் இருக்கலாம். இவர்கள் கொடுக்கிற அதிக விலை விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை.

அதனால்தான் முன்பு நாம் நியாயமான லாபத்தை வைத்து விற்கும்படியாக வியாபாரிகளுக்குச் சொன்னோம். அவர்கள் அதை ஏற்கவில்லை. திடீரென்று வியாபாரத்தை நிறுத்திவிட்டார்கள். நீங்கள் நிர்ணயத்துள்ள விலைக்கு வாங்க முடியவில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். சேலம், திருப்பூர் ரைஸ் மில்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் அவற்றைக் கவனித்து வந்திருக்கிறேன். அவர்களும் கூட அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெல் கொள்முதல் செய்து அரைத்து விற்பது நம் ராஜ்ய மக்களிடத்தில் இல்லை. கேரளாவிற்குத்தான் விற்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவில், ஆத்தூர் மார்க்கெட்டில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிற நெல் எல்லாம் கேரளாவிற்குத்தான் போய்க்கொண்டிருந்தது. அவர்களுடைய வியாபாரம் பூராவும் கேரள ராஜ்யத்தோடு தான். அவர்களுக்கு நெல் பற்றாக்குறை என்ன விலை சொன்னாலும் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இவர்களும் கேரள வியாபாரிகளிடத்தில் விற்குல் அதிக லாபம் வரும் என்பதாக அவர்களிடத்திலேதான் விற்று வந்தார்கள். அது கள்ளக்கடத்தல் என்று சொல்லவில்லை. அது கள்ளக் கடத்தலும் அல்ல. சதாரணமாக அவர்களுடைய தேவை 2½ லட்சம் டன் தான். ஆனால் அப்போதெல்லாம் 4 லட்சம் டன் போயிற்று. அதனால் தான் இங்கே

21st January 1965: [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒரு நெருக்கடி உண்டாயிற்று. நாம் கொஞ்ச அளவு தான் உபரி வெள்ளாமை உடையவர்கள். அவர்களோ மிகுந்த பற்றாக்குறை உடையவர்கள். ஒரு பெரிய டாங்க்கட்டினாலும் பக்கத்தில் பள்ளம் இருந்தால் அத்தனை தண்ணீரும் ஒரேயடியாகப் பாய்ந்துவிடும். கால்வாய் வழியாகப் பாய்வது என்பது அப்படி அல்ல. ஒரே சீராகப் போகும். அப்படி மிகுந்த பற்றாக்குறை உள்ள கோளா விற்கு ஒரேயடியாக இங்கு கொள்முதல் செய்யப்படுகிற நெல் எல்லாம் போக ஆரம்பித்ததின் காரணமாக இங்கே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. அதனால்தான் கண்டிரோல் கொண்டு வந்தவுடன் கோளாவுக்குத் தேவையான அரிசியை ராஜ்ய அளவிலேயே கொடுப்பது என்று தீர்மானித்தோம். இப்போதும் கூடப் போகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாம். முன் போலப் போவதில்லை. தடை செய்யப்பட்டுதான் இருக்கிறது. போதுமான கண்காணிப்பும் இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட அங்கத்தினர் திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்வானேன் என்பதாக அங்கிருந்து மற்ற ராஜ்யங்களின் மூலமாக அரிசி போவதை விட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மூலம் போவது மிகவும் சுலபமாகும். கோயம்புத்தூர், மதுரை அம்மாதிரி மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு, மூன்று பாயிண்டுகளில் செக் போண்டு போட்டால்போதும்; அப்படி போகாதவாறு கண்காணிக்க முடியும். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 17, 18 பாயிண்ட் இருக்கும். இந்தப் பக்கத் தில் நின்று வேலி வழியாக அடுத்த பக்கத்தில் தூக்கி எறிந்துவிட முடியும். ஆகவேதான் அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்ப்பளஸ் தானியத்தை கொள்முதல் செய்ய கிட்டமீட்டு இருக்கிறோம். கொள்முதல் செய்து அதை எங்கும் கொண்டுபோகப் போவதில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கே தான் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் விநியோகிக்க வகை செய்கிறோம். கம்யூனிஸ்டு கட்சி தலைவர் கூடக் கொஞ்சம் கவலையோடு சொன்னார்கள். கோளா ராஜ்யத்தினிடத்திலும் கொஞ்சம் அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதாக, அது எப்போதும் நமக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து நாமும் அவர்களுக்கு 2 லட்சம் டன் அரிசி சப்ளை செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் மட்டும் அல்ல. மத்திய அரசினரும் அவர்கள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். சமீபத்தில் கூடி மத்திய அரசாங்க உணவு அமைச்சரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். கோளா ராஜ்ய நகரங்களில் மட்டும் அல்ல, கிராமப் பகுதிகளிலும் கூட அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்படாதவாறு செய்ய வகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது கொடுக்கப்படுகிற அரிசி ரேஷன் அளவு போதாது என்கிறார்கள். அதையும் கூட்டுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்யும். ஆனால் அவர்களுக்கு உள்ள நெருக்கடியைப் பயன்படுத்தி வியாபாரிகள் இங்கே கொள்முதல் செய்து அங்கே கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்க நாம் அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

தான் ராஜ்ய அளவிலேயே கொள்முதல் செய்து அவர்களுக்கு 2 லட்சம் டன் ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன்.

மேலும் நமக்கு சமீபத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி போல் இனிமேல் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக்கொள்ளவும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டு இருக்கிறது. எல்லா இடங்களுக்கும் ரேஷன் முறையையோ, குடும்பக் கார்டு முறையையோ கொண்டுவர வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. சென்னை நகரைப் போன்ற இடங்களில் குடும்ப ரேஷன் கார்டு முறை கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்தவரையிலும் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. எங்கெங்கு தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் கொண்டுவரலாம். எதிர்காலத்தில் இதைவிட இன்னும் மோசமான நிலை ஏற்படலாம் என்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அவ்வாறு அஞ்சுகிறோம். அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் பலர் ஸ்டாக் வைத்துக் கொள்வது என்றே திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது. நிச்சயமாக தானியங்கள் கெடாமல் பாதுகாப்பாக வைக்க முடியும். முன்பு இருந்தவை போன்றன அல்ல இப்போதுள்ள கோடவுங்கள். விஞ்ஞான முறையில் கட்டுவதற்காகத்தான் 2 லட்சம் டன் வரை பத்திரமாக சேமித்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் கட்டுவதற்காகத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக ரொம்ப நாட்கள் அப்படியே வைத்துக் கொள்வது என்பதும் இல்லை. நடமாட்டம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஆகவே தானியம் கெட்டுப்போய்விடும் என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

இதுவரை நல்ல தரமான அரிசி தான் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. கொஞ்சம் தரக் குறைவு கூட கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் திடீரென்று ஏற்பட்ட விளைவு தான். நாம் அதைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. குறுவை நெல்லை நாம் உபயோகிப்பது இல்லை. இருந்தும் அறுவடையான குறுவை நெல்லை வாங்கி, உடனே அரைத்து சப்ளை செய்தோம். அப்போது மழையும் சேர்ந்துகொண்டிருந்தது. ஆந்திராவில் இருந்து கூட இப்போது முன்போல அவ்வளவு தரமான அரிசி வருவதில்லை. முன்பு வியாபாரிகள் போய் வாங்கினார்கள். இப்போது நாம் கேரளாவுக்குக் கொடுப்பது போலத்தான் ஆந்திர அரசாங்கம் நமக்குத் தருகிறது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதியாக இப்போதும் சொல்வேன். எங்காவது அரிசி கெட்டதாக இருந்தால் அதை கண்டிப்பாக மக்களுக்கு விநியோகிக்காதீர்கள் என்று உத்தரவு போட்டு இருந்தோம். அதன்படி சென்னை, திருச்சி போன்ற பல இடங்களில் தரமற்ற அரிசி மக்களுக்கு விநியோகிக்கப் படாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

12-30
p.m.

ஆனால் கெட்டுப்போன அரிசி என்பது ஒன்று; நல்ல அரிசி இல்லை. மட்டமான அரிசியாக இருக்கிறது என்பது வேறு. ஒன்று. இப்போது நிலைமை சீராகி நல்ல அரிசி கிடைக்கிறது. ஆந்திராவைக்கேட்டு எதிர்பார்த்த அரிசி கிடைக்கிற வகையில் இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு நாம் சமாளிக்கவேண்டும். அந்த வகையிலே

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தான் இப்போது சமாளிக்கப்பட்டு வருகிறது. கொடவுன் கட்டு வதற்கான நிலம் அக்வைர் செய்வதில் அதிக விலை கொடுத்து விட்டதாகக் கனம் உறுப்பினர் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் 'அவார்டு' கொடுக்கவில்லை. அக்கம்பக்கத்து நிலம் எப்படி என்று பார்த்துத்தான் முடிவு செய்யப்படும். திருப்தி இல்லையென்று சொன்னால் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். சட்டப் படி என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தான் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கொடுப்பார்கள். தவறு வேறு ஒன்றும் இல்லை. திருச்சியில் ஏன் 'ப்ரொக்யூர்மென்ட்' என்று கேட்கிறார்கள். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு ஜில்லாவைப்பற்றியும் கேட்கிறார்கள். ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறோம் என்று சொல்வதால் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து அப்படியே வெளியே கொண்டு போய்விடுகிறோம் என்று அர்த்தமில்லை. அந்த ஜில்லாவுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமென்பதைப் பற்றியெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து மிச்சம் இருப்பது தான் வெளியே போகிறது. கன்னியாகுமரியில் ஏன் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். விலைக்கு விற்கக்கூடியதை வாங்கித்தான் ஒழுங்காக விநியோகம் செய்ய முடியும். இல்லை யென்றால் தாறுமாறாகப் போய்விடும். 'அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்வதானால் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறது. ஆனால் வியாபாரிகளை வைத்துத்தான் செய்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களை வைத்தும் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எல்லாக் கொள்முதலையும் செய்து விட முடியாது. எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்கிறது. அதற்கு மேலே கொள்முதல் செய்வதிலே வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து, ஏஜண்டுகளாக இருந்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். ஆங்காங்கு 'ஹோல்சேலர்ஸ்' நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தின் நிபந்தனைக்குட்பட்டு கொள்முதல் செய்து அரசாங்கத்தின் உத்தரவுபடி கொடுக்கவேண்டும். மேலும் லைசென்ஸ்ட் டீலர்ஸ் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பில்தான் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில்தான் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போக வேண்டும். இந்த வகையிலே மொத்தத்திலே முதலிலே விலைக் கட்டுப்பாடு ஒன்றுதான் செய்தது. விலைக்கட்டுப்பாடு செய்ததனால் இந்தத் தகராறுகள், தொல்லைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் விலைக் கட்டுப்பாடு தவிர்க்க முடியாதது. அது ஓரளவு விலையைக் கட்டுப் படுத்தித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாய உற்பத்தியையும் பெருக்கியாக வேண்டும். அதற்குத் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்கும் வகையில் ஓரளவு கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு ஒன்றுமில்லை.

பருப்பு தினுசுகள் கூடப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். பற்றாக்குறை இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். மற்ற மாநிலங்களில் கூடப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் பருப்பு தினுசுகள் கிடைப்பதில்லையென்று கூறினார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

இப்போது வேறு மாநிலங்களில் இருந்து இவையெல்லாம் அனுமதி பெற்றுத்தான் வரவேண்டுமென்று நிலைமை இருக்கிறது. ராஜஸ்தான் அரசாங்கம், பஞ்சாப் அரசாங்கம் முதலமைச்சரிடம் நான் கூறினேன். அவர்களும் இன்ன அளவு கொடுக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். 'கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இவ்வளவு அனுப்புகிறோம்' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றிக் கனம் முருகையன் அவர்கள் சொன்னார்கள். விலை வித்தியாசம் இருப்பதைப் பற்றிக் கூறினார்கள். விலை என்றால் கிராமத்திலே அறுவடையானதும் ஒரு விலை இருக்கலாம். ஆனால் நாம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை 'அசெம்பிளிங் மார்க்கட்' விலை. விற்கக் கூடிய இடத்தில் இவ்வளவு விலை என்று வைத்திருக்கிறோம். வயலில் போய் வாங்கக் கூடிய விலைக்கு வராது. இரண்டாவது ஈரமாக இருந்தால் இத்தனை பர்சண்ட் ஈரம் தான் இருக்கலாம்—3 பர்சண்ட் தான் இருக்கலாம்—இதற்கு மேல் இருந்தால் விலையை இவ்வளவு தூரம் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்றெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். யாராவது தவறுதல் செய்வதாகத் தெரிந்தால் கனம் உறுப்பினர்களோ அல்லது விவசாயிகளோ கலெக்டர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன் அவர்கள் கூடக் கூறினார்கள். 'தன்னுடைய சொந்த நெல்லையே விற்க முடியவில்லை' என்று கூறினார்கள். அவர்கள் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதைப் பற்றி அப்போதைக்கப்போது கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் கூறி திருத்திக் கொள்ளலாம். வேறு என்ன கோளாறு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இன்னும் சில நாட்களில் நான் இராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்களைச் சந்திப்பேன். அவர்களிடம் இது பற்றிக் கேட்டுப் புகார் என்ன என்று அறிகிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான இனம் புயல். நிவாரணத்திற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியம். இதைப் பற்றிக் சுவர்னர் அவர்கள் உரையில் சில அங்கத்தினர்கள் சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். கடலோரத்தில் சென்னை நகரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை சுவர் எழுப்ப வேண்டுமென்று கூடச் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்கள் பேசியது அங்கு சரியாக நிவாரணம் கொடுக்கவில்லை என்பதாகும். அங்கே யாரோ சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். யாராவது சொல்லத்தான் சொல்வார்கள். நான் உறுதியாக கூற முடியும்—இதிலே அதிகாரிகள் மிகுந்த அக்கறை யோடு கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 30 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். இராமேஸ்வரம் தீவிலே இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். வீடு கட்ட 30 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். வீடு அடியோடு போகவில்லையென்றால் 20 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். துணிக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுக்கிறோம். யாராவது துணி கொடுத்துவிட்டார்கள் என்றால்

21st January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதில்லை. 'ஏதோ அங்கு இருக்கிறவர்களை சொல்கிறார்கள்' என்றால் இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். ஏதோ ஒரு கொடியைக் கட்ட வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டு செல்பவர்கள் அப்படித்தான் சொல்ல வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துப் போகலாம். நானே பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறாள் என்று பார்த்தேன். அவர் எப்போதும் தாராளமாகக் கொடுக்கிறவர்தான். அவர்கள் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். கொடுத்திருந்தால் நிதி இலாகாவிலே உள்ள புயல் நிவாரணப் பிரிவிலே அதைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு இங்கே கூட கவர்னர் உரையில் சில அங்கத்தினர்கள் அதைப் பற்றிச் சொன்னது மாதிரி இருந்தது. அவர்கள் கொடுத்தார்களா என்று நிதி இலாகாவிலே விசாரித்தேன். பெசாக் கூட வரவில்லை. 'சரியாக அரசாங்கம் நிவாரணம் கொடுக்கவில்லை சரியாக நடக்கவில்லை; ஆகவே நேரடியாகவே கொடுக்கப் போகிறேன்' என்று சொன்னதாகத் தெரிய வந்தது. இது கட்சி தர்மமாக இருக்கிறதே தவிர, மனித இரக்கத்தோடு செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இதற்கு ஒரு விளம்பரம். பிரதம மந்திரியோடு ஒப்பிட்டுச் சொன்ன காரணத்தால்தான் நான் இதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக எதையும் உபயோகப்படுத்துவது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் எல்லா கவனமும் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

டெபுடி செக்ரடரியை ஜாயின்ட் செக்ரடரியாக ஆக்கியதால் ஏதோ அதிகச் செலவாகிவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே 50 ரூபாய்தான் அதிகச் செலவு. வேறு செலவுகள் அடிஷனல் ஸ்டாஃப்காகத்தான்.

முக்கியமானவற்றையெல்லாம் குறிப்பிட்டு விட்டேன். திரு. தண்டாயுதபாணி அவர்கள் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். ப்ளாக் டெவலப்மென்ட் என்றால் எல்லாம் கிராமாந்திரங்கள்தான். அதற்கு தலைமை ஸ்தானம் இருக்கிறது. ப்ரைமரி ஹெல்த சென்டரின் நோக்கம் கிராம டிஸ்பன்ஸரிகளை யெல்லாம் இன்டக்ரேட் செய்து வைத்திய வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். திட்டக்குழுவினிடமே நான் சொன்னேன். இன்டக்ரேட் செய்வது நோக்கமாக இருந்தாலும் அதற்கு மேலும் சில கிராம வைத்தியசாலைகள் வேண்டியிருக்கும், அப்படி இருந்தால் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த வகையில்தான் நடைபெறும். திரு. சீமைச்சாமி சுதந்திரா கட்சியினர் அவர்களுக்குப் ப்ரொக்யூர்மென்டே கூடாது. டெல்லி உத்தரவுப்படி செய்கிறோம் என்கிறார்கள். டெல்லி உத்தரவு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. நம் நிலைமையை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். ஒன்றும் செய்யாதீர்கள், சும்மா இருங்கள் என்று வியாபாரிகள் சொல்வார்கள். அப்படியிருந்தால் விலை ஏறிக் கொண்டே போகும். அரிசி இல்லை என்ற கவலை இல்லை. நாலு ரூபாய் என்று விற்பதால் கால் வயிறுதான் சாப்பிட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [21st January 1965]

முடியும். நாம் கற்ற பாடத்தை மறந்து விடக்கூடாது. நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் ப்ரொக்யூர்மென்ட் ப்ரொக்யூர் செய்து வியாபாரிகளுக்கே விற்கிறோம், கட்டுப்படுத்தப் பட்ட விலைக்குத்தான் அவர்கள் விற்கிறார்கள். ரைஸ் மில்காரர்கள் ப்ரொக்யூர் செய்கிறார்கள் என்று திரு. ஷண்முகம் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதையெல்லாம் சாப்பிடப் போவதில்லை. விலைக்குத் தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுத்தால் என்ன? முழுமையும் கொடுத்தாலும் தவறு இல்லை. நான்கு லட்சத்திற்கு மேலே கொள்முதல் செய்ய உத்தேசம். வாங்கி எங்கு வேண்டுமோ, அங்கு கொடுக்கப்படுகிறது, கேரளாவிற்கு கொடுப்பது போக. கேரளாவையும் சேர்த்தால் நான்கு லட்சத்திற்கும் அதிகமாக ப்ரொக்யூர் செய்வோம். நல்ல முறையில் வியாபாரிகளை வைத்து நல்ல முறையில் பாதுகாத்து எங்கெங்கு எந்த எந்த சமயத்தில் வேண்டுமோ, அப்போது கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எண்ணம். திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னதில் திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்கள் எங்கள் தொகுதிக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் என்று சொன்னார்கள். சீமைச்சாமி அவர்கள் ஒன்றுமே வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ப்ரொக்யூர்மென்ட் வேண்டாம் வியாபாரிகளிடம் விட்டு விடுங்கள், எப்படியாவது நடந்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொன்னார்கள். இப்படி பலவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. நிலைமையை எந்த அளவு சமாளிக்க வேண்டும், எப்படி மக்கள் குறைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்ற வகையில்தான் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில்தான் மான்யக் கோரிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு ஏதாவது ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும், அவற்றையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : On a point of personal explanation. திருச்சி மாவட்டத்தில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உபரி மாவட்டம் என்று கூறி ஏக்கருக்கு ஒன்பது மூட்டை, பத்து மூட்டை என்று அதிகமாகப் ப்ரொக்யூர் செய்தால் அங்குள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள் என்றுதான் கூறினேன். ப்ரொக்யூர்மென்ட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உபரி மாவட்டத்தில் இருப்பவர்கள் அதிக அரிசி சாப்பிடுவது இல்லை. அவர்களுக்கு வேண்டியதை வைத்துக் கொண்டு மேற்கொண்டு அவர்கள் விற்கக் கூடியதை கொள்முதல் செய்கிறோம். இரண்டு ஏக்கர்கள் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஓரளவு விற்கக்கூடும், ஐந்து ஏக்கர் உள்ளவர்கள் ஒரு அளவு விற்கக்கூடும், 30 ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் அதிகமாக விற்கக் கூடும். அதையெல்லாம் பார்த்து ஸ்லாப் வைத்து ப்ரொக்யூர்மென்ட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ராமேஸ்வரம் தீவில் நிவாரண நிதிக்காக கொடுக்கப்படுவது எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான்

21st January 1965: [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அவர்களிடமிருந்து ஒரு விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், அமெரிக்கா, மற்ற நாடுகள் எல்லாம் கூட பால் பவுடர், மக்காச் சோளம் போன்றவை கொடுத்து உதவியிருக்கின்றன. தனுஷ்கோடியில் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர்: அன்றே சொல்லியாகி விட்டதே. ஒரு கேள்வியை கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். எங்களிடம் பணம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மதுரை பிஷ்பினிடமிருந்து வந்த பால் பவுடர், மக்காச் சோளம் இவையெல்லாம் எப்படி விநியோகிக்கப்பட்டது. சர்க்காருக்கு பணம் வரவில்லை என்று இவர்கள் கோபித்துக் கொண்டார்களே தவிர, பாம்பன் ஸ்டேஷனில் நடந்தது என்ன? கொடைக்கானல் பாதிரியார் அவற்றைகொண்டு வருவதற்கு, மதுரையிலிருந்து எடுத்து வர கலெக்டரோ, அதிகாரிகளோ உதவி செய்யவில்லை. பாம்பன் ஸ்டேஷனிலிருந்து எங்கே கொண்டு போய் கொடுப்பது, யாருக்குக் கொடுப்பது, எப்படி விநியோகிப்பது என்று ஒன்றும் தெரியாமல் அவர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். வெளியிலிருந்து உதவிகள் வந்தும் அதை சர்க்கார் அதிகாரிகளோ, அங்குள்ள சிப்பந்திகளோ கவனிக்காது சரியானபடி நிவாரண வேலைகள் செய்யாத காரணத்தினால்தான் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இந்த முறையில் அவர்களே கொடுப்பதாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்களிடத்தில் கொடுக்கவில்லை என்று திசை திருப்ப வேண்டியதில்லை. நான் நிரூபிக்கத் தயார், அந்த கொடைக்கானல் பாதிரியார் . . .

கனம் சபாநாயகர்: ஒருவரும் நிரூபிக்க வேண்டியதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஏதோ ஒரு நான், பத்து நாட்கள் பொறுத்துச் சென்று என்ன கண்டு பிடிக்கலாம், யாரை குறை சொல்லலாம், அவர்களை எப்படி தூக்கி விடலாம், எப்படி அங்கே ஒரு கொடி கட்டலாம் என்றெல்லாம் பார்த்து சொல்கிறார்கள். பிஷ்ப் கொடுத்தாலும் சரி, யார் கொடுத்தாலும் சரி வேண்டியதைச் செய்கிறோம். திரு. ராமச்சந்திரன் கொடுக்காததுபற்றி கவலையே இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கொடைக்கானல் பாதிரியார் திண்டாடிக் கொண்டிருந்தார்கள், என்னால் சாட்சியம் கொடுக்க முடியும்.

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் எழுதிக் கொடுக்கலாம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வெளிநாடுகள் உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வாங்கி அவற்றை விநியோகிக்க சர்க்கார் அதிகாரிகள் இல்லை. கொடைக்கானல் பாதிரியார் இரண்டு நாட்கள் காத்துக் கிடந்தார்கள். என்னால் நிரூபிக்க முடியும்.

[21st January 1965]

கனம் சபாநாயகர்: அவர் என்ன சொல்கிறார்? கவர்ன்மென்டே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்களா? They could have brought it to the notice of the Officer concerned or the Collector or the Minister. He could have made arrangements.

SRI K. A. MATHIALAGAN: They requested the Collector but nobody took action.

SRI. A. P. DHARMALINGAM: On a point of personal explanation . . .

கனம் சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் இப்போதே முடிந்து விட்டது.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நாங்கள் போனது துக்கம் விசாரிக்க போனோமே தவிர கொடி கட்டப் போகவில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: அதற்கு பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் வேண்டியதில்லை.

III.—USE OF UNPARLIAMENTARY EXPRESSION IN THE HOUSE—cont.

SRI K. A. MATHIALAGAN rose. . . .

MR. SPEAKER: I request the hon. Member to resume his seat.

SRI K. A. MATHIALAGAN: On a point of order, Sir.

MR. SPEAKER: If any hon. Member wants to raise a point of order, he must say what the point of order is. Abusing or insulting others is not a point of order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த மன்றத்தில் ஆள்களைப் பற்றி யோ அல்லது பார்லிமென்டரி சம்பிரதாயத்திற்கு மாறான வார்த்தைகளையோ சொல்ல வேண்டாமென்று குறிப்பிட்டார்கள். சபையும் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் துரோகம், துரோகிகள் என்றெல்லாம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை இனியாவது நிறுத்தினால் நல்லது என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினால் நலமாகியிருக்கும் என்ற ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்புகிறேன். நாங்கள் துரோகிகள் என்பதை அவர்கள் நிரூபிக்கட்டும். (கைதட்டல்).

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கை தட்டி பிரயோஜனமில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: துரோகம், துரோகிகள் என்று சொல்லவில்லையா, நிரூபிக்கட்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் பேச்சே போதும்.